

- 4 Correctio iurium induci non debet per subauditos intellectus, in cap. C. dimidatus, n. 5. de success. ab intellect. 357
Correctio duplex coactiva, & estensiva, seu fraterna, & utraque est in precepto, in cap. Lacer. Heli. n. 5. de Simon. 163
Correctio coactiva est actus iusticiae, correctio fraterna est actus charitatis, ibidem num. 6. 163
Vide in ver. Praxius quod correctioem subditorum, Correctio Penitentiarum, Vide in verbo Penitentiarum, Et in ver. Officiale,
3 Corruptio quid sit, in cap. Ad nostram, n. 15. de Appellat. 240
6 Clerico licet propriam familiam corrigere etiam moderate verberando, nec casus mortis inde contingens illi imputatur, in cap. Ad audientiam, n. 3. de homicid. 262
3 Corruptio posita se ponit, & precepta se perimunt, in cap. Periculosam, n. 4. de officio Ordini. 430
2 Correlativa in eodem subiecto esse non possunt, in cap. Cum praelatum, n. 14. de Pactis. 500
2 Correlativorum natura est, ut concessio uno censetur concessio, & alud, ibidem num. 14. 500
7 Prohibito facta una excoelativis censetur etiam alteri facta, in cap. Quanto, n. 20. de Privileg. 86
6 Corruptio dicitur praeiurium ex proximitate temporis, in cap. Navigans, n. 2. de Usur. 357
5 Corruptio indecorum est ut praestit virginibus, in cap. Cuius, n. 7. de convers. coniugat. 145
2 Corruptio per vim absolutam dormiendo, vel in furore existens non potest inire virgines velari, in cap. Sacris, num. 1. de his qui in met. caus. 189
5 Corruptio violenta perdit virginatam, non tamen eius beneficium quantum ad Deum in cap. Ex publico, n. 29. & 55. de convers. coniug. 154
3 Corruptio violenta inter virgines consecrari non potest, ibidem num. 55. 157
6 Corruptio opinio ad fruens ebrium sua culpa non esse irregulari ex homicidio retellitur, in cap. Si constitit, n. 3. de Accusat. 119
4 Crapula quid sit, & unde dicatur, in cap. A crapula, n. 8. de vita, & honeste. Clerici. 2
4 Crapula quandoque inebriat, & mentis exilium inducit, ibidem num. 12. 2
7 Crare est ex nihilo aliquid facere, in cap. Qui Presbyterium, n. 8. de penit. & remiss. 105
3 Cratus ut loquitur etiam si fallat loquatur, fideliter loquitur, & de converso in cap. Venerabilis, n. 3. de Testibus. 198
3 Crudo verbum a Legislatore prolatum non importat opinionem, sed veritatem in cap. Consulti, n. 4. de Regular. 90
3 Cruentus ver. Exponitur, id est fecit, in cap. Cum olim, n. 15. de sent. & re iudic. 233
6 Cruentus verbum a Legislatore prolatum inducit iuris dissolutionem in cap. Per tus al primo, n. 1. de Simonia. 168
6 Idem de verbo vobis, ibidem num. 2. 168
6 Pradator non debet esse factus ad credendum in praedictum aliter, in cap. Lacer. Heli. n. 7. de Simon. 163
6 Credendi facultas collatae proximo praedictio est simpliciter, & iustitiae, ibidem num. 8. 163
5 Creditus an possit furari rem debitoris suis sibi naturaliter obligat, in cap. Si quis, n. 4. de iur. Quinimo licet ei, de Regular. pag. 13
1 Creditus quatuorplex, & per quos gradus ad plenam credituram pervenitur, in cap. Ne iniuriam, n. 2. de confit. 80
2 Crescere in vultus nemo cogitur, in c. Quanto, n. 18. de translat. Episc. 132
5 Crimina sunt sustinenda ratione scandalis, vel schismatis, in c. Explicari, n. 46. de Officio. Jesum. 373
7 Crimen suum non tenetur quis prodere cum gravi honoris detrimento, in c. Officium, 1. de penit. & remiss. 119
4 Crimina regulariter morte coguntur, in cap. Cum secundum, n. 2. de iur. Praeb. 111
2 Crimina multa licet occulta impediunt ordinis executionem, etiam post peractam penitentiam, in cap. Dilectus, n. 2. de tempore ordinis. 200
1 Ob Crimina immunitatem recedunt a communibus regulis iuris, in cap. Immunitatem, n. 7. de Immunit. Eccles. 390
6 Crimina graviora quae sunt, & quae leviora, in c. Omnipotens, n. 17. de Accusat. 113
2 Criminosi non prohibentur admitti ad concursus, cum sit in facultate Ordinarii eos non approbare, in c. Eam te, n. 19. de acta. & qualiter. 240
2 Criminosus post peractam penitentiam incipit esse quod non erat, in c. Super eo, n. 9. de iur. 359
2 Criminosus negligens est, in c. Cum in causis, n. 11. de elect. pag. 36
1 Item impositibilis, in cap. Bonae memoriae, n. 7. de postul. Praelat. 281
2 Criminosus occultus moveri potest ne promoveatur ad Ord-

- nes, sed prohiberi non debet, in cap. Ex tenore, n. 1. de tem. por. ordinat. 181
2 Criminosus occultus penitentia, vel illius parte peracta potest in suscipiis ministrare, etiam si crimen sit degradatioe dignum, ibidem num. 2. 181
2 Et quid si crimen impedit ordinis executionem, etiam post peractam penitentiam, ibidem num. 6. 181
2 Satisfactio criminosis occultis in ex precepto procedere debet celebrationem Missae, ibidem num. 3. 181
2 Crimen etiam enorme si sit occultum non impedit quomodo ad penitentiam possit quis sine peccato officio suo uti, & ad majores ordines ascendere, ibidem num. 4. 181
2 Nec requiritur dispensatio Episcopi, ibidem num. 5. 181
2 Fallit si crimen impedit officii executionem etiam post peractam penitentiam, quia tunc non licet sine peccato ascendere, vel ministrare, ibidem num. 6. 181
2 Et quae sine quomodocumque, ibidem num. 7. 181
2 Episcopus ob crimen occultum quomocumque enorme non potest de iure communi interdicere subdito ascensum ad ordines, ibidem num. 8. 181
2 Etiam crimen sit tale, ut post peractam penitentiam impediatur ordinis executionem, ibidem num. 9. 181
2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 12. 181
2 Vindicte ratio cessat in occultis criminibus, ibidem num. 10. & 182
2 Episcopus ex Concilio Tridentino potest ob crimen occultum extra iudicialiter prohibere subdito ascensum ad sacros Ordines, etiam si suspensus sit susceptus Ordinibus, gradibus, & dignitatibus, ibidem num. 11. 182
2 Episcopus an possit ex causa etiam extrajudicialiter interdicere Subdiacono ascensum ad Ordines Diaconatus, & Presbyteratus, ibidem num. 13. & sequitur in fine. 183
2 Episcopus potest ob occultum crimen suspendere iam promissa ad sacros Ordines ministrare, etiam sub poena excommunicationis, n. 19. 184
2 Crimen impediens Ordinis executionem post peractam penitentiam est iusta causa cedendi Episcopatui, in cap. Nisi cum pridem, n. 15. de Renunc. 354
2 Crimina, quae post peractam penitentiam impediunt officii executionem quae sunt, ibidem num. 17. 184
2 Crimen haereticis, & schismaticis inducunt privationem tituli iure, ibidem num. 4. 357
2 Crimen quae potest emendare, & non corrigit, ipse committit, in cap. Ad abolendam, n. 6. de haereticis. 218
2 Crimenis focus, Vide in ver. Saevis,
6 Criminosi regulariter condemnantur, & puniri debent etiam si penitentiam in d. e. Ad abolendam, n. 16. de haereticis. 218
6 Fallit in haereticis, & cur, ibidem num. 17. 218
6 Criminosus primo est arguendus, secundo increpandus, suspendendus, quarto excommunicandus, quinto deponendus, in cap. Qualiter, & quando, n. 23. de Accusat. 124
Cruciatia Vide in ver. Bulla Cruciatia, Et in verbo Crux,
2 Culpa delictum per penitentiam, irregularitas fecit, in c. Super eo, n. 6. & 9. de Bigam. 359
6 Culpa levissima an sufficiat ad irregularitatem contrahendam, in cap. Ad audientiam, n. 24. de homicid. 265
7 Culpa ubi est major, ubi debet esse maior vindicta, in cap. Ne per, n. 19. de sent. excomm. 168
2 Culpa licet tollatur per penitentiam, tamen in omnibus non deletur infamia, in cap. Nisi cum pridem, num. 18. de renunc. pag. 164
6 Culpa levissima in committendo transiit in culpam leviorem, in c. Quidam, n. 10. de homicid. 273
6 Culpa tunc adest, si omnia facta sunt quae diligentissimum quisque observaturus fuisset, ibidem, n. 11. 274
5 Cura habitualis an, & quando obliget ad residendum, in cap. In Ecclesiis, n. 14. de Capell. Monachor. 253
5 Cura animarum in Monasterio ubi est Congregatio Monachorum, non incumbit Abbati & Monachis, sed Monasterio, seu Ecclesiae ipsorum, ibidem num. 15. 253
2 Cura animarum incumbit Capitulo, non autem Episcopo, cum Ecclesia Collegata habeat Parochiam, in cap. Ex parte, n. 12. de offic. Vicar. 386
2 Cura animarum in Cathedralibus, & Collegiatis curatis non est penes singulares personas, sed penes Capitulum, ibidem num. 14. 386
2 Cura non est dividenda inter Sacerdotes, sed unus constituitur, qui eam regat, ibidem num. 15. 386
2 Cura animarum exercentes quas qualitates habere debeant ex sacrorum Canonum praescripto, ibidem, n. 17. 387
7 Cura quid sit, in cap. Omnia, n. 6. de penit. & remiss. 150
5 Curam animarum habentes tenentur iure Divino oves suas cognoscere, & illarum custodiam incumbere, in c. Ne Religio, n. 5. de Regular. 112
4 Cura

- 4 Cura animarum ceteras omnes superat, & excellit, in cap. Iuxta, n. 5. de iur. n. 27. de Praeb. 356
Cura habitualis in foro animarum sit penes Canonicum, cuius Praebenda unita est Parochiali, in cap. Expofituli, n. 36. de Praeb. 183
2 Curator datus hereditati facienti compromittere non potest, in c. Cum tempore, n. 24. & 28. de arbit. 606
2 Potest tamen cogi ad compromissum ex forma statuti, ibidem num. 45. 606
2 Curator datus potest etiam pupillo, in cap. Magnus, n. 7. de oblig. ad rationem. 341
4 Curator inferioribus non licet abesse etiam per hebdomadam absque licentia Episcopi in scriptis, in cap. Relatum, n. 3. & 49. de Cler. non resid. 137
2 Curator non licet Ecclesiam deserere ut transeat ad vitam eremiticam, in cap. Nisi cum pridem, n. 4. de Renunciat. 153
4 Curam, & Rectorem Parochialis annexa quae dicitur, in cap. Expofituli, n. 3. de Praeb. 182
4 Quod si Parochialis sit annexa Praebende Canonicali, ibidem num. 35. 182
4 Et quid si sit annexa Capitulo, vel mensae capitulari, ibidem num. 37. 182
4 Et quid si sit assignata certa portio super fructibus Parochialis abici ex Canonibus, vel Capitulo, ibidem num. 42. 182
2 Curati tenentur praestare Praetor obedientiam per iuramentum, nec sufficit manualis, in c. His qui, num. 6. de major. & obed. 503
7 Curia Romana committit causas matrimoniales Episcopis, & si alios adingeret, ponit clausulam, Quod si non omnes, tunc tunc Episcopo, in c. Accedentibus, n. 22. de excess. Praelat. 14
3 Curialium conventorum in partibus eorum loci Ordinatio an possit opponere declarationem, & petere ut causa ad Curiam remittatur, in c. Lacer. n. 27. & sequitur in fine, de foro compe. 83
3 Quod de iure communi, ibidem num. 41. 83
3 Et quid vigore Eugenianae, ibidem num. 43. 83
3 Procurator Curialis licet contestandi in partibus eorum loci Ordinatio censetur illius iuri dictionem progare, & excludit principalem a beneficio Eugenianae, ibidem num. 54. 85
2 Causae Ecclesiae dicuntur, in c. Quae Ecclesiae competunt custodienda committuntur per obedientiam Archiepiscopi, in c. Custos Ecclesiae, n. 1. de off. Custod. 384
2 Custodis officium quid sit, ibidem num. 2. 384
2 Custodia Ecclesiae valet ad quem spectat, in cap. Cum vos, n. 13. de officio Ordinari. emulsi. 448
D
3 Damnum non sufficit eijcere per penitentiam in oratione, & jejuniis, nisi restituantur fructus iniuste percepti, in c. Gravibus, n. 90. de resit. spoliat. 152
1 Damnum, & reprobare an, & in quo differant, in cap. Dominus, n. 4. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 13
6 Damnum ad motum peccati augendo de carcere, in cap. Falsidicus, n. 12. de crim. falli. 315
4 Damnum ad ultimum supplicium vestes non auferentur, in c. Odoardus, n. 16. de solut. 296
6 Damnicus alicum videtur & auferri id, in quo ipsum damnificat, in cap. Mandato, n. 23. de Simon. 180
6 Damnicus alicum impediendo non adificatur quod erat in via habendi, teneat aliquam recompensationem faceret, secundum conditionem personarum, & negotiorum, ibidem n. 32. pag. 180
Vide in verbo Concussus,
5 Damnum non debet quis sustinere unde meruit gratiam reportare, in cap. Ne Religio, n. 25. de Regular. 114
4 Duplex damno quis affici non debet, in cap. Ex parte, n. 7. de Cler. arguo. 199
8 Damnum qualiter admittere debeat supplicaciones illas quibus habens Parochiam, vel simplex sufficiens petit sibi aliam Parochialem, vel aliam simplex, in c. Cum jam dudum, n. 53. de Praeb. 122
6 Dux tempus non attenditur in mandatis de dispensando, vel conferendo quoad habitatem impetrantis in cap. Mandato, n. 67. de Simon. 184
6 Habitatus sufficit quando potentia explicatur ad actum, ibidem num. 67. 184
4 Datus tempus vel receptionis an attendatur in rescriptis ad litteras, vel ad beneficia in cap. Dilectus, n. 1. de officio Praebend. pag. 139
4 Quoad habitatem, vel inhabilitatem impetrantis in litteris ad beneficia in speciebus temporis executionis, & non datus, ibidem num. 2. de feqq. 139
4 Nisi a principio fuerit commissa subreptio, ibidem, 139
4 Datum ubi causam repetit potest causa non sequata, in c. Significatum, n. 3. de Praeb. 102
Reperitur in 3. Libris Decret.

- 6 Dares verbum liberalitatem notat, non necessitatem, in cap. In ordinando, n. 7. de Simon. 142
4 Dedit verbum regulariter necessitatem importat, in cap. Qualiter, n. 37. de Cler. non resid. 62
2 Dedit ver. ex proprietate vocabuli est necessitatum, in cap. Et si membra, n. 4. de his qui sunt in Praesentia, in cap. Cum tempore, n. 24. de arbit. 269
2 Dedit verbum non semper est precepti, in cap. De eo, n. 17. de tempor. ordinat. 179
2 Dedit verbum non est semper precepti, in cap. De eo, n. 17. de tempor. ordinat. 179
7 Dedit verbi preceptum, & necessitatem importat, & si quando fiat honestatim, vel est speciale, in cap. Quia Presbyterum, n. 2. de penit. & remiss. 107
2 Debitus corporis impediens executionem pastoralis officii est iusta causa cedendi, in cap. Nisi cum pridem, n. 49. de Renunciat. 157
2 Debitatem corporis non sequitur debilitas cordis, intellectus, & spiritus, ibidem num. 55. 157
5 Debitatem corporis exculat a moribus personalibus quae corpore, non quae consilio adimplentur, in c. Lacer, n. 18. & 23. de consil. 269
4 Debitor qui luit in corpore, liberatur ab obligatione solvendi penam pecuniam, in c. d. cap. Odoardus, n. 5. 1. de solut. non pag. 288
6 Debitor si juravit ad certam diem solvere sub certa poena, si non solvat creditori in haerem lapsus, poena non committitur, nec est perjurus, in cap. Absolutus, n. 8. & feqq. de haereticis. 223
6 Debitoris iuramentum habet tacitam conditionem si creditor in eodem statu manserit, ibidem num. 9. 223
6 Debitor lapsi in haerem tenetur solvere fisco si bona sunt publicata, ibidem n. 10. 223
6 Debitor excommunicati non tenetur ei debere in solvere, sed illud deponere debet apud eadem sacrum, donec ab excommunicatione fuerit absolutus, ibidem n. 11. 223
6 Debitor est iuranti naturaliter obligatus ad antidota, in c. Consultat, n. 6. de Usuris. 293
4 Debitor in officio, & muneribus personalibus non liberatur si per alium facit, in cap. Ex parte, n. 50. de Cler. non resid. 12
5 Debitor non potest prevenire tempus solvendum, quando dilatio apponit et creditoris gratia, in c. Presbyter, n. 7. de celebrat. Missar. 294
4 Debitor qui non est solvendo excommunicatus, qui non solvit, absoluitur cum cautione de solvendo si ad piguorem fontem devenierit, in c. Odoardus, n. 1. de solut. 294
4 Excommunicatio notorie iniusta, ut qui sit lara contra debitorem, qui notorie non est solvendo, an sit ipso iure nulla, ibidem n. 1. & feqq. 294
4 Debitor ad hoc ut gaudeat beneficio c. Odoardus, quae requisita debeant concurrere, ibidem n. 13. & feqq. usque ad num. 70. pag. 296
Vide in verbo Clericus quoad privilegium, in cap. Odoardus,
4 Debitor laicus nisi cedat bonis, pro debito civili in solidum convenit, & in carcerem detinetur potest, ibidem n. 14. 296
4 Debitor laicus si quod acquirit post cessationem bonorum, non convenit, nisi in quantum facere potest, ibidem n. 17. 296
1 Decanus Clodien. habens iudicium praesentiam in Ecclesia sine jurisdictione iudicibus, dote, voce, & loco in Capitulo, residendum non requirit, in cap. Cum omnes, num. 27. de Consiit. 128
2 Decanus an sit dignitas, in cap. Ut Abbates, n. 2. de stat. & qualiter. 219
2 Decanus an sit major Archiepiscopo, vel de converso, in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 1. de elect. 52
2 Decanus est honorabilior de Capitulo, in c. Ut Abbates, n. 20. de acta. & qualiter. 219
2 Decanus non est de Capitulo nisi sit etiam Canonicus, vel hoc habeat consuetudo, ibidem num. 22. 219
2 Decanus an sit major Praeposito, vel contra, ibidem n. 22. 220
4 Decem homines possunt infamare Presbyterum, in c. Et si purgatio indicenda, in cap. Vestrus, n. 4. & 118. de cohabit. Cler. & mulier. 12
Vide in verbo Populus,
1 Decretum necessitatem inducit, & referri potest tam ad novum legis editionem, quam ad legis iudiciali declarationem, in cap. Quoniam, n. 12. de Consiit. 177
Decima, communitas,
4 Fructuum appellatione veniunt Decimae, & quicquid ex fundo nascitur, & renascitur, in cap. Cum contingat, n. 4. & feqq. de Decimis. 397
4 Oblationum, & obventionum appellatione veniunt etiam Decimae, ibidem num. 4. 397
5 Decimae, & alia iura mere spiritualia cum universitate non transeunt, in cap. Ex litteris, n. 7. de Jurat. 249
5 Decimae, G 2 5 Decimae

INDEX RERVM

- Decima in generali donatione non includatur, ibid. num. 249.
Nisi tale ius donetur Ecclesie quod habeat in se temporalia iura, ibid. num. 249.
Decimas inter pro non solventes excommunicari debent, & sic mortaliter peccant, in cap. In aliquibus, p. 2. de Decimis, 400.
Decimarum causa fit in quibus super iure decimandi spectat ad forum Ecclesie tantum, scilicet si super factio, in cap. Tuam, p. 39. de ordinog. 133.
Decime communes non auferuntur ex pacto, pollicitatione, vel voto comprehenduntur in Clero, Dispensatam, de Iudicis, in cap. Nuper, n. 5. de Decimis, 403.
Vide in ver. Causa Ecclesiastica.
Decimarum consuetudo, prescriptio privilegium.
Consuetudo plurimum valet in transferendo ius decimarum de una ad aliam Ecclesiam, in cap. Cum contingat, n. 18. & 36. de Decim. 394.
Consuetudo in oblatione facta imagini alicujus Sancti debentur laico domo manui ubi depicta est illa imago, non valet in cap. Pastoralis, n. 19. de his, qui sunt a Pralat. 265.
Etiam respectu administrationis, ibid. num. 20. 265.
Fallit ibidem num. 21. & 22. 265.
Consuetudo oblationis non debentur Parochialis, sed alieni Ecclesie, scilicet personae Ecclesie, scilicet valida est, ibid. num. 36. p. 267.
Consuetudo etiam immemorabilis non potest in totum extingui quemquam laicorum a solutione decimarum praedialium, in cap. Nuper, n. 27. de decim. 404.
Et quo casu possit extingui Religiosus ab hujusmodi solutione, ibid. num. 27. 404.
Consuetudo extingui a solutione decimarum an sit attendenda, in cap. Alcuibus, n. 30. & 30. de Decim. 401.
Quis in Clericis, & Religiosis, ibid. num. 11. 401.
Et quid in laici, ibid. num. 12. 401.
Consuetudine induci non potest, ut laici ex toto sint exempti a solutione decimarum praedialium, sed ad hoc requiritur vel privilegium, vel immemorabilis cum facta privilegium, ibidem num. 13. 401.
Et quid post Bullam Urbani VIII. ibid. n. 14. 401.
Consuetudine induci non potest, ut Decime nulli Ecclesie sint solvenda, in cap. Significavit, n. 17. de Paroch. 384.
Vide in ver. Locus quoad Decimas, & oblationes.
Decimas qui praescribitur in aliena Parochia, si ibi infirmiter novata, ipsorum decimas non habebit, in cap. Cum contingat, n. 1. de Decim. 393.
Decimas praescribere una potest Ecclesia in Parochia alterius Ecclesie, ibid. n. 3. 393.
Requiritur tamen quadragenaria cum titulo, vel immemorabilis, ibid. num. 3. 393.
Decimas an possit Clericus praescribere non intuitu Ecclesie, ibid. num. 4. 393.
Decimas in perceptio in aliena Parochia non extenditur ad novata si competat ex praescriptione, vel consuetudine: scilicet si ex privilegio, & quia ratio differentiae, ibid. num. 5. & sequ. ad n. 11. 393.
Decimas petens ex praescriptione de singulis praediis probare debet, ibid. n. 6. 393.
Decimas possunt praescribi Religiosis, aut Clericis secularibus tam active, quam passive, in cap. Nuper, n. 3. de Decim. 398.
Requiritur tamen immemorabilis, vel quadragenaria cum titulo, ibid. num. 7. 393.
Decimas omnium fructuum praedii debentur, qui praescripsi sunt decimas; sed ad aliud praedii praescriptio non extenditur, in cap. Cum in tua, n. 1. de Decim. 400.
Privilegium super Decimis an sit laicis, vel sit sine interpretandum, in c. Cum contingat, n. 8. de Decim. 393.
Decimarum concessio includit etiam futura, ibid. n. 9. 393.
In Decimis praedialibus, quas debentur Ecclesie non Parochialis ex privilegio, vel praescriptione, aut alio iure speciali, an habeat locum, in cap. Nuper, de Decimis, ibid. n. 3. & sequ. usque ad num. 10. 403.
Quid si decima debeatur Ecclesie Cathedrali, ibid. n. 4. & 5. 403.
Et quid si debeatur inferioribus Ecclesie ex consuetudine, vel privilegio, aut praescriptione, ibid. n. 6. 403.
Privilegium exemptionis a decimis praedialibus concessum Religiosis Societatis IESU absque derogatione cap. Nuper, de decimis, validatur a Gregorio XIII. in c. Ex parte, n. 10. de Capell. Monach. 228.
Privilegium quod habent Religiosi non solventes decimas de novis, quas propriis manibus excolunt, per hoc capitulum non sunt tributum, in cap. Nuper, n. 22. de Decimis, 405.
Locario praediorum decimarum in eo, qui ex consuetudine non solvent decimas, est prohibita, in c. Sane, n. 1. de offic. delegat. 392.

- Decimarum infundatio.
Decimarum donatio, quas laicus ante Concilium Lateranense habuit in feudum facta, per eum Ecclesie de solus decimas contenta valida est, in c. Cum Apostolica, n. 1. de his qui sunt a Pralatis. 260.
Decimarum infundatio in laicum quo tempore primario fuerit prohibita, ibid. num. 4. 260.
Vide in ver. Locus quoad Decimas, & oblationes.
Decime Papales exoguntur pro ingenuis Ecclesie necessitatibus, nec sunt perpetuae, in c. Prateritis, n. 2. 5. Ne Pralat. vic. las. 190.
Decima personalis.
Decime personales solvi debent Ecclesie, ubi quis habet domicilium praedialibus ubi praedia sua sunt, in c. Significavit, n. 1. de Paroch. 384.
Nisi ex consuetudine alteri Ecclesie debeantur, ibid. num. 16. p. 384.
Decime personales pertinent ad Ecclesiam, ubi quis residet, in c. Cum contingat, n. 2. & 3. de Decim. 394.
Decime personales transeunt in Parochialem noviter erectam, etiam ante illam Episcopi assignatio, in c. ad n. 5. & sequent. 399.
Decime personales non debentur prima Parochiali, si quis mutaverit domicilium, sed secundae, ibid. n. 5. 399.
Decime personales cui Ecclesie debeantur si quis percipit Sacramentum Baptismi in Ecclesia matris, & reliqua Sacramenta in Parochiali, ibid. n. 5. 399.
Decime personales sunt dividenda inter plures Ecclesias pro rata temporis, quo Parochiam in eis audunt Divina, & recipiunt Sacramenta, ibid. num. 6. 398.
Vide in ver. Decima, quae iure, & quibus, & c.
Decima de quibus solvenda.
Decimandi jus, & quando extendatur de specie ad speciem, in cap. Cum contingat, n. 11. & sequ. usque ad n. 16. de Decim. 393.
Quasi possessio decimandi fructus unius fundi, ex quo solam frumentum colligebatur, extenditur etiam ad milium, ibid. num. 13. 394.
Decimas percipiendi ex pastibus, piscariis, aut nemoribus obtinere debet etiam de novalibus, quae ibi infirmiter, ibid. n. 14. p. 394.
Idem si percipiat decimas ex agro pro parte cultu, qui postea pro alia parte factus novalis, ibid. n. 15. 394.
Ad Decimas praestandas Episcopus etiam non regulis potest ex officio compellere possessores terrarum, in cap. Quomodo, n. 6. de Decimis. 389.
Decime etiam de fructibus praediorum dotalium Ecclesie, vel monasterii solvi debent illis Ecclesie, quibus antea solvebantur, in cap. Nuper, n. 10. de Decim. 404.
Item solvi debent de fructibus fundi, vel mansi monasterii ante illius constructionem, five excoluntur propriis manibus, five alii excoluntur, ibid. num. 11. 404.
Secus postquam monasterium fuerit ibi edificatum, ibid. n. 12. p. 404.
Decime praediales Regularibus privilegiatis solvenda sunt de fructibus illarum possessionum, quas acquiriverunt post datam Concilii Generalis, ibidem num. 14. 404.
Secus de acquisitis ante, ibid. num. 16. 404.
Decimas de possessionibus acquisitis post Generale Concilium Regularibus privilegiatis ita decimantur solvere, si de illa antea decime solvebantur, ibid. n. 18. 404.
Alia scilicet, ibid. num. 19. 404.
Et quid si Decime antea solvebantur ratione solus administrationis Sacramentorum, ibid. num. 23. vers. Quod autem dictum est. 404.
Decime praediales solvi debent sine ulla deductione semine, & aliorum tempum, qui sunt in agricultura, in cap. Graves, n. 6. de Restitut. spoiat. 146.
Decima, quae iure, & quibus debeantur.
Decimarum decima Summo Sacerdoti in lege veteri ex praescripto Divino a Levitis praestabantur, in cap. Prateritis, n. 18. Ne Pralat. vic. las. 189.
Decime debentur iure Divino omnibus curam animarum habentibus, ibid. n. 21. 190.
In Decimis percipiendis quis fundet intentionem de iure communi in cap. Cum contingat, num. 16. & sequ. usque in finem, de Decimis. 394.
Quid si Episcopus concurrat cum Ecclesia baptismali, vel Parochiali, ibid. n. 17. & sequ. usque ad n. 31. 394.
Et quid si baptismalis cum Parochiali concurrat, ibid. num. 31. & sequ. usque in finem. 394.
4 Pat.

ET VERBORVM

- Parochialis Ecclesia de iure communi fundat intentionem super decimis praedialibus ex fructibus, qui colliguntur infra limites Parochiae suae, ibid. num. 21. 395.
Sive Parochialis sit etiam baptismalis, five non, ib. n. 12. 395.
Episcopus fundatam habet intentionem de iure communi super quarta decimarum sui Episcopatus, ibid. n. 23. 395.
Sive concurrat cum Ecclesia baptismali, five cum Parochiali, ibid. n. 24. 395.
Episcopus an fundet intentionem quoad petitionem decimarum in totum faciendam nomine Parochialis Ecclesiarum, anve pro sua quarta decimarum agere possit immediate contra Parochianos, remissive, ibid. num. 25. 395.
Cathedralis Ecclesia si habeat limitatam Parochiam, fundat intentionem in perceptione decimarum in totum infra suos limites, ibid. n. 27. 395.
Idem si decima non sint in Parochia alicujus Ecclesie, ibidem num. 28. 395.
Idem quod si Parochia non sint distincta, aut in decem non sit alia Parochia, quum Cathedralis, ibid. num. 29. 396.
Decime in Parochia noviter erecta de iure communi assignantur ad Ecclesiam matrem, an vero ad novam Parochiam, ibid. num. 31. & sequ. usque ad n. 43. 396.
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 43. usque ad n. 52. 396.
Et quid in decimas personalibus, ibid. n. 52. 396.
Decima de iure communi non sunt plebibus subtrahenda, ut dicitur Capellis, ibid. n. 31. & 41. 396.
Ecclesia eo ipso quod habeat limitatam Parochiam de iure communi, debentur illi reditus spirituales pioventibus ex praedictis intra Parochiam inclusis, ibid. n. 40. 397.
Oblationem, & obventionem appellatone veniunt etiam decime, ibidem n. 41. 397.
Decima vel alia corpora reddituum matrici Ecclesiae ab Episcopo assignari possunt Rectori Parochialis noviter erectae, ibid. num. 44. 397.
Decime praediales debentur Ecclesie, in cuius Parochia sita sunt praedia, personales vero ubi spiritualia recipiuntur, ibid. num. 2. 388.
Decimarum quartam Episcopus exigere potest immediate a Parochianis, ibid. n. 7. & 7. 389.
Contrarium, ibid. num. 12. & 17. 389.
Distinctionum nam. 20. usque in finem. 389.
In decimarum perceptione Episcopus, & Parochus sunt quasi Portionarii, ibid. n. 8. 1. 6. & 2. 389.
Decime praediales totus Episcopus integre ad Episcopum pertinent, si praedia decimatoria non sint infra limites alicujus Parochiae, aut incertum sit de cuius Parochia existant, ibid. num. 4. & sequ. 389.
Decime praediorum existentium in altera ex duabus Parochiis sunt dividenda inter utraque Ecclesias, si non appareat infra cuius limites praedia sita sint, ibid. n. 11. 389.
In sola si in una appareat, decime novalium cum debeantur, ibid. num. 12. 389.
Episcopus an pro sua quarta decimarum agere possit immediate contra Parochianos, an vero illam petere debeat a Parochianis, ibid. num. 13. 389.
Quid si Parochi iam exegerint Parochianis integras decimas, ibid. num. 21. 389.
Et quid si modum exegerint, sed tamen non negligunt illas petere, ibid. num. 22. 389.
Et quid si sint negligentes an tunc Episcopus agere possit nomine Ecclesiae contra Parochianos pro integri decimis, ibid. num. 23. & sequ. 389.
Et an iure proprio possit agere actio directa pro sua quarta Canonici, ibid. num. 26. 389.
Episcopus in praedictis decimatoris habet jus reale, & coaequale cum Parochis, ibid. num. 16. & 29. 390.
Quae realitas, & coaequalitas tolli non potest per negligentiam, vel nullam Parochiorum non comparationem, ibidem num. 17. & 30. 390.
Parochiam per solutionem decimarum factam Parochio consequuntur liberationem, nec super quarta possunt ab Episcopo molestari, ibid. n. 21. 390.
Decima quae ratione d. canitur esse in potestate Episcopi, ibid. num. 24. 390.
Actio simultanea Episcopi, & Parochi super decimis admittitur, ibid. n. 31. 391.
Decimarum quarta debetur Episcopo propter compensationem, & curam universalem, quam habet in Ecclesie subjectis, ibid. n. 33. 391.
In Decimo debent Cathedralibus Episcopus fundat intentionem de iure communi, in cap. Nuper, n. 8. de decim. 403.
Decime saltem praediales etiam hodie sint solvenda de iure Divino, in cap. In aliquibus, n. 3. & sequ. usque ad n. 10. & n. 16. de decim. 400.

- Quid in decimis personalibus, ibid. n. 5. & 15. 400.
Decimarum praecipuum in lege veteri partim fuit morale, partim iudiciale, partim ceremoniale, ibid. n. 4. & 8. 400.
Respectu quoque hodie est de iure Ecclesiae, ibid. n. 9. 400.
Episcopus fundatam habet intentionem de iure communi super quarta decimarum sui Episcopatus, in cap. Cum contingat, n. 23. de decimis. 395.
Sive concurrat cum Ecclesia baptismali, five cum Parochiali, ibid. num. 24. 395.
Episcopus an fundet intentionem quoad petitionem decimarum in totum faciendam nomine Parochialis Ecclesiarum, anve pro sua quarta immediate contra Parochianos, ibidem num. 25. remissive. 395.
Vicarius perpetuus fundat intentionem suam super Decimis, in cap. Ex parte, n. 29. de offic. Vicar. 388.
Decimata praedia alienari prohibentur sub conditione de non solventes decimas: tenet tamen alienatio, si conditio vitatur, in cap. Sane, n. 1. de offic. & potest. iudic. deleg. 392.
Episcopus an praecipere possit suis subditis ne alienent praedia Regularibus privilegiatis, nisi relevatis Ecclesia decimis, ibid. n. 19. 391.
Vide in verbo Decima personalis.
In ver. Parochus quoad decimam.
Decimarum transmissio.
Super Decimas transmissio, seu compositio fieri potest inter Ecclesiasticas personas sine beneplacito Apostolico, & afficit etiam successores, in cap. Cum contingat, n. 19. de decim. 394.
Declaratio non inducit ius novum, sed tantum manifestat quod prius latebat, in cap. Quomodo, n. 15. de Constitut. 178.
Declaratio quid sit, ibid. num. 17. 178.
Declaratoria facti semper requirit quantumcumque lex imponat penam, ipso iure, in cap. Si quis, n. 25. de foro compet. 281.
Declaratoria super facto rebellions non requiritur quando de illa incidit agitur, in cap. Cum ex iniuncto, n. 4. de Nov. oper. in iur. 33.
Nec quando rebellio est totaliter notoria, in nulla possit tergiversatione clari, aut deseri, ibid. n. 45. 33.
Declaratoria Apostolica an dicantur statuta Canonum, in c. Canonum statuta, n. 24. de Constit. 20.
Declaraciones edite Principis auctoritate habent vim Constitutionis generalis, in cap. Quomodo, n. 9. vers. Et in terminis, de Constitut. 176.
Declaratio dubiorum emergentium ex decretis Generalium Conciliorum a Sede Apostolica petenda est, in cap. Cum venissent, n. 3. de iudicis. 24.
Declaratio legis ab eo facta, qui a Principe auctoritatem habet legem interpretandi, est nullatenus non debita declaratio, ibid. n. 14. 178.
Declaratio legis etiam obsecrare, & dubio publicationem non requirit, ibid. n. 44. 182.
Declaratio triplex, & proprie fit super dubio, ibid. n. 45. vers. Et sane. 182.
Declaratio legis trahitur etiam ad praeterita, imo & ad dependentia, ibid. n. 45. & 53. & sequ. 182.
Declaratio legis habet vigorem ex tempore legis declaratae, ibid. num. 53. 183.
Declaratio Papae quamvis edita in aliquo speciali casu, facit ius commune quoad omnes, in cap. Super specula, num. 5. Ne Cler. vel Monach. 432.
Declaratio retrahitur ad principium quoad declarata, in c. Quod a nobis, n. 20. de claud. de posit. 29.
Declaratio dubi ardui, & difficilis circa intelligentiam Canonum Sede Apostolica petenda est, in cap. Capellanus, n. 1. de fer. 121.
Declaratio novum ius non inducit, in cap. Super specula, n. 1. Ne Cler. vel Monach. 432.
De declarationibus Congregationis Concilii, Vide in ver. Congregatio Concilii.
Declaratio Apostolica alicuius concessio si non conveniat actu declarato, habendus est Pontificis pro circumventio, in cap. Cum olim, n. 21. de sent. & re iudicata, n. 134.
Declaratio Papae iniqui est ipso iure nulla, & tribuenda circumventioni, vel inopportunity, aut errori, ibid. n. 16. 234.
Declaratio post appellatorem est valida, in cap. Non potest, n. 14. de sent. & re iudicata. 231.
Declaratio dubiorum in iure consistuntium a Sede Apostolica petenda est, in cap. Cum illorum, n. 7. de sent. excomm. 172.

Declaratoria excommunicationis.

- Vide in ver. Excommunicatio quoad damnationem.
Declaratoria non requiritur ubi factum est notorium, in cap. Absolutus, n. 24. de haren. 224.

INDEX RERVM

7 In delictis primaria causa surgit a voluntate, & ab anima rationali...
1 Delinquens in Ecclesia non prevaricatur nisi propter homicidium vel membrum lationem...
2 Delinquens nullum periculum culpam, cum speret eam minus redimere in cap. Irrefragabilis...

5 Deposito verbalis ab Ordinario etiam facris fieri potest ab Episcopo tam per seipsum, quam per eius Generalem Vicarium...
6 Depositi solvitur spiritualiter conjugum inter Prelatum, & Ecclesiam cap. Ne Religiosi...
2 Deposito Episcopi in dubio censetur facta ex iusta causa...
3 Deposito includit in se suspensionem, in cap. Cum non ab homine...

4 Item procedit etiam in Episcopibus, & Abbatibus, sed minus tempus datur ad eligendum...
4 Devolutio potestatis non conferendi fit etiam de superioribus ad minores, velut ab Episcopo ad Capitulum...
2 Devolutio jurisdictionis non inducitur nisi in casibus in iure expressis...
2 Dei voluntas, a qua lex Divina proficiscitur, est immutabilis...
2 Deus quoque ex sua promissione obligatur, in cap. Ex epistola...

ET VERBORVM

1 Nisi per alia jura declaratur aliquid non esse simile, ibid. n. 56. pag. 237.
1 Denotat diversitatem in supposito, & identitatem in substantia, & est implicativa ejusdem generis, ibid. n. 5 & 6. pag. 237.
2 Importat diversitatem in substantia, & identitatem in qualitate, in cap. Significativus, n. 9. de elec. de leg. 414.
2 Est repetitiva similitudinis etiam si adjecta sit dictio universalis, in c. Consequente, n. 5. de offic. Ordin. 467.
4 Amodo, quod importet, in c. Nuper, n. 14. de Decimis. 404.
4 Assidua, semper, indefinenter, & consimiles dictiones non sunt amare intelligende, sed civiliter, & cum aliquo temperamento, in c. Significativus, n. 11. de Præb. 98.
5 Autem dictio est adversativa precedentium, & in casu contrario remittit idem thema precedentis, in cap. Monachi, n. 5. de Stat. Monach. 171.
2 Cetera est implicativa similitudinis, in cap. Requiritur, n. 4. de ordinab. Episc. 208.
7 Cetera, quod importet, in c. Quanto, n. 17. de Privileg. 86.
4 Coram, id est presentibus, & intelligentibus, in c. Cum ellet, n. 16. de Testam. 312.
2 Cum conjungit per modum accessorii, non autem principalis dispositionis, in c. Antigonus, n. 4. de Præb. 587.
2 Denique quod importet, in c. Cum pridem, n. 4. de Pactis, n. 466.
4 Dones, collata in incertum eventum importat conditionem, in c. Episcopus, n. 3. de Præb. 90.
3 Etiam est ampliativa, & implicativa precedentium, in c. Cum contingat, n. 4. de foro compet. 91.
1 Importat casum magis dubiabilem, in c. Inter cetera, n. 5. de Recept. 202.
7 Est implicativa casus precedentis eum eisdem qualitatibus, in c. Perventus, n. 7. de sent. excomm. 147.
7 Etiam ampliat dispositionem, & implicat casum magis dubiabilem, in c. Sicut unum, n. 5. de excessu, n. 13. 10.
2 Ex tunc denotat temporis extremitatem, in cap. Irrefragabilis, n. 6. de offic. Ordin. 447.
7 Finitum, quandoque ponitur affirmativè, in cap. Nisi cum pridem, n. 16. de Renunciat. 114.
4 Idem quandoque importat identitatem in genere, & diversitatem in speciebus quatuor, in cap. Ex tunc, n. 22. de Cler. non res. 67.
5 Liberè quod importet, in c. Statutum, n. 3. de Regular. 105.
4 Mox quod importet, in c. Super ordinata, n. 3. de Præb. 189.
2 Et in cap. Quia propter, n. 6. de elec. 95.
5 Nec, negat, & copula precedentia cum suis qualitatibus, in c. Monachi, n. 7. de Stat. Monach. 169.
7 Nullatenus quod importet, in cap. Nisi prava, n. 37. de excessu, n. 22.
5 Omnimodo quod importet, in c. Cum dilectus, n. 37. de Relig. domib. 219.
2 Omnino quod importet, in c. Relatum, n. 19. de Cler. non res. 67.
2 Et in c. Cum in magnum, n. 7. de elec. Et in c. Ad audientiam, n. 16. de sep. de spons. & marit. 111.
2 Per, causam efficientem significat, in c. Presbyter, n. 14. de Sacramentis, n. 10. 310.
2 Per, est diversificativa precedentium, in cap. Cum sit res, n. 4. de rit. & qualis. 284.
4 Præsertim, quod importet, in c. Cum voluntate, n. 16. de sent. excomm. & in c. Ex tunc, n. 18. de temp. ordinat. & in c. Significativus, n. 6. de elec. 11.
5 Quatenus de causa, quod importet, in cap. Si quis, n. 66. de Regular. 16.
4 Quatenusque, comprehendit omne tempus, in c. Qualiter, n. 2. de Cler. non res. 38.
2 Quia, aliquando non importat diminutionem, sed excessum, in c. Cum in cunctis, n. 2. de elec. 98.
7 Quicquid, est affirmativa, & comprehendit omnes etiam in sublimiori dignitate constitutos, in cap. Ex parte, n. 14. de 45. de Privileg. 68.
3 Quicquid modo, extendit dispositionem etiam ad impropiam, & alias non comprehensa in dispositione generali, in c. Cum venisset, n. 7. de elec. 106.
3 Includunt omnem modum tam principalis, & de iure, quam incidentem, in c. Venisset, n. 11. de Iudic. 39.
2 Quicquidque universaliter omnia includit, in c. Cum in cunctis, n. 3. de elec. 35.
2 Nisi per aliud nisi aliquis casus reperitur exceptus, ibid. n. 34. pag. 389.
6 Quisque est copulativa, & repetitiva precedentium, in c. Per veniens, n. 3. de Adult. 387.
2 Quicquidque, includit generale modum, in c. Ad extirpanda, n. 1. 37. & 4. de fil. Presby. 326.
6 Saltem, est subordinativa, in cap. Quia nonnulli, n. 2. de Magist. 205.
2 Semper, quod importet, in c. Requiritur, n. 2. de relictis, in itin. 169.
166

INDEX RERVM,

150 ex sui natura est augmentativa, in cap. Inter ceteras, n. 17. de Receptis, 198
1 Contrarium, ibid. n. 199
1 Regulariter est disjunctiva, seu alternativa, ibid. n. 211, 199
1 Unitas cum relativa auge dispositionum, ibid. n. 214, 199
1 Secus si per dictiones sunt alternative proprie, & simpliciter, sed habent naturam mixtam, in cap. Inter ceteras, num. 15. de Receptis, 198
1 Et hinc indifferentes ad disjunctam, & conjunctam, ibid. n. 3, 198
1 Declaratur, ibid. n. 34, 198
1 Contrarium, ibid. n. 17, 198
1 Quando ponitur inter illa, que habent conformitatem, & convenientiam tunc ampliativè, ibid. n. 27, 199
1 Inter synonyma sunt expostive, pro id est, ibid. n. 30, 199
1 Inter genus, & speciem sunt conjunctive, seu expostive, ibid. num. 31, 199
1 Ad vitandum absurdum, quamvis verba disjungant, sensum tamen conjungunt, ibid. n. 3, 200
1 Augment. disjunctum, & exponunt, prout fuerit mens dispositionis, & subjecti materia, ibid. n. 3, 200
1 Habent symbolum cum conjuncta, in quam facilius transeunt, quam dictiones aut, & pro, ibid. num. 34, 200
1 Adjecta verbo futuri temporis conditionem importat, in c. Qualiter, n. 10. de Cler. non resid. 60
1 Si est exemplificativa, in c. Requiritur, n. 7. de Ordinab. Episcopo, 212
1 Si est importat omnimodam similitudinem, in cap. Consequens, n. 7. de ferns, 123
1 Si est proprie importat alternative, seu disjunctivam, in cap. Inter ceteras, n. 23. de Receptis, 199
1 Vide supra in dictionibus seu, & pro, 198
1 Taxativa dictione taxativa in dispositione legis non excludit casus similes, vel eandem rationem habentes, in c. Accedentibus, n. 3. de excess. delatorum, 16
1 Et sufficit ut sint similes quoad id, de quo disputatur, ibidem num. 45, 16
1 Taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere, ibid. n. 24, 14
1 Declaratur, ibid. num. 41, & sequ. usque ad n. 46, 14
1 Tax. denotat extenuationem temporis, & idem importat, quod est causa, in cap. Cum virum, n. 3. de Regular. 54
1 Vi, quandoque stat copulative, in cap. Ex parte, n. 2. de arbitrio, 615
1 Vbi sunt dictiones proprie, & simpliciter alternative, que & sensum disjungunt, in c. Inter ceteras, num. 11. de Receptis, 198
1 Vide supra in dictionibus seu, & pro, 198
1 Verbo, est ad veritatem procedendum, & ad veritatem in iure, & in facto, in c. Ad audientiam, il secundo, num. 70. de Receptis, pag. 239
1 Vbi, in c. Cum jam dudum, n. 23. de Præb. 23
1 Vbi, dicitio ponitur exclusive, in cap. Consequens, n. 38. de ferns, 119
1 Vbi in causum finalem inducit, vel impulsivam, in cap. Ad aures, n. 11. & 1. de repon. ordinat. 185
1 Vbi supra, inducit repetitionem præcedentium, in c. Pervenit, num. 3. de Adultar. 285
1 Vbi in Sineorum Patrum, & quando sit standum, in c. Ne unum, n. 1. de consil. 37
1 Vbi in SS. Patrum in philosophicis non sunt majoris auctoritatis, quam dicta Philosophorum, quos sequuntur, ibid. num. 9, pag. 37
1 Vbi tam facti, seu iurisdictionis auctoritate veteris, vel novi Testamenti prævalent dictis aliorum omnium, in cap. Si Episcopus, n. 14. de Paroch. 376
1 Vbi est cibi, vel potus an debeat precedere functionem Eucharistie, in c. Si constituit, n. 13. de Accusat. 117
1 Consuetudo regionis servari debet in colonia festinate S. Bartholomæi, in cap. Consilium, num. 26. de observat. sejm, pag. 345
1 Idem in festinate S. Margarite, ibid. num. 30, 345
1 Diebus festis licet non tantum spiritualiter, sed etiam corporaliter honeste letari in casibus, & vestibus, in c. Explicari, n. 18. de observat. sejm, 311
1 Dies festi in quibus minores Ordines licet conferre, qui sunt, in cap. De eo, n. 3. de tempor. Ordinat. 177
1 Diebus festis licet dare operam rebus ad vitam necessariis, &

Dies Festi.

tempore potius, in c. Consequens, n. 18. de ferns, 116
1 Dies festi de precepto qui fit hodie ex Constitutione Urbani VIII, ibid. num. 23, 116
1 Dies festi de precepto sunt etiam festi quoad judicialia, sed non ex consuetudine, ibid. num. 26, 117
1 Dies festi solum Papa in Ecclesia universali potest indicare, & singuli Episcopi in suis diocesis, ibid. num. 27, & n. 34. de ferns, 117
1 Dies Dominicæ observatio sic credit observari Sabbati, non ex vi precepti legis, sed ex constitutione Ecclesiæ, & consuetudine Populi Christianissimi, ibid. num. 28, 117
1 Dies festi sunt in iure Episcopi indicare sine populo, ibid. n. 31. de ferns, 117
1 Dies festos solus populus, seu laicalis potest indicare non potest, etiam quod iudiciali, ibid. num. 25, 118
1 Princeps laicus an statueret postur. dies alienis Sanctæ Ecclesiæ canonizati a suis fidelibus serventur, ac si effectus solus ex precepto Ecclesiæ, ibid. num. 57, & seq. usque in finem, pag. 121
1 Dies festorum indictio est actus spiritualis, & pertinet ad Pastores Ecclesiæ, ibid. num. 61, 122
1 Dies festorum indictio est quedam consecratio temporis, ibid. num. 64, 122
1 Dies festum si Princeps, vel Civitas statuat sub certa pena colendum, transgressores culpam non incurunt, sed pena exigi potest, ibid. num. 70, 122
1 Contrarium, ibid. num. 71, 122
1 Statutum laicale potest imponere violantibus dies festos ab Ecclesia mutatos, ibid. num. 73, 123
1 Princeps laicus non potest statueret, ut quis subdipi in diebus Sancti ab operibus servandis abstinere, ibid. n. 75, pag. 123
1 Dies festi celebrationis formalitas in quibus consistat, ibid. num. 79, 124
1 Declaratio Apostolica nullitatis litterarum Sæcræ Medicinæ, & edicti Gubernatoris Status Mediolanensis super observatione festivitatis S. Domini in dicto statu, ibid. n. 80, pag. 124
1 Dies in Ecclesia Romana incipit à media nocte, in cap. Si constituitur, n. 2. de Accusat. 117
1 Dies festi expletus dicitur post vesperas, in cap. Consilium, n. 5. de observat. sejm, 124
1 Dies cepta in materia professionis non habetur pro completa, sed tempus currit de momento ad momentum, in cap. Ad nostram, n. 6. de 1. 2. de Regular. 30
1 Dies cepta in favorabilibus habetur pro completa, ibid. n. 11, pag. 31
1 Dies cepta habetur pro completa prout fuerit favor, vel odium ut dicitur, vel similitur, ibid. num. 11, 33
1 Dies in actibus qui commode non sunt exerceri non possunt non naturaliter, sed artificialiter sunt computandi, in c. Treugas, n. 3. de reus. & pace, 522
1 Dies quotuplex sit, ibid. num. 4, 522
1 Dies, & locus non sunt de substantia electionis, in cap. Quia propter, n. 67. & n. 60. de elect. 56
1 Etiam in Constitutionibus Ecclesiæ, vel Ordinis certus dies, aut locus sit præsumitur nisi ad id decretum irritans, ibid. n. 68, pag. 56
1 Dies cepta habetur, vel non habetur pro completa, prout favor, aut odium fuerit ut habetur, vel non habetur, in cap. Ego Non, de iure iur. 314
1 Dies statuta interpellat pro homine, in cap. Potuit, n. 8. de loc. & condue, 230
1 Dies conditionis adimpleta non retrotrahit ad tempus dispositionis, quando tunc impletam conditionem supererat impedimentum, in cap. Dilectus, il secundo, n. 8. de Præben. pag. 290
1 Dies non comprantur à loco, ubi reus domicilium habet, sed à finibus sua diebus, in cap. Nonnulli, num. 6. de Receptis, pag. 222
1 Si agatur actione personalis, n. 7, 222
1 Et quid si actione reali, aut personalis in rem scripta, vel quæ datur ad certam rem, ibid. n. 8, 222
1 Diebus hodie restituta sunt ad unam tantum, ultra quam sit fat delegatio non valet sententia, ibid. n. 17, 222
1 Dierum tantum sunt genera, & de quibus diebus intelligatur, ibid. n. 16, 223
1 In Differentibus specie in eo quod plus est non continetur id quod est minus, in cap. Sicut unum, num. 59. de excess. Prælat. pag. 10
1 Quæ differunt in quantitate temporis, non differunt specie, ibid. n. 61, 10
1 Differentio quid sit, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 107. de receptis, 242
1 Quæ differentia rei ostendit, ibid. n. 108, pag. 242
1 Et 117

ET VERBORVM

1 Et differentia specierum non cognoscitur nisi per definitionem, ibid. n. 109, 242
1 Differentio cui convenit impossibile est non convenire differentiam in cap. Cum venisset, n. 8. de fac. Uoc. 299
1 Dilectio Auctoris ponitur, & per partes explicatur, in cap. Olim, n. 5. utque in finem de his. consens. 108
1 Dignitas Ordinis Predicatorum nullam habet dignitatem Ecclesiasticam, vel possunt esse Conservatores, in cap. Sancti, il secundo, n. 24. de offi. & potest. iud. delegat. 393
1 Dignitas non constituitur ex modo ministerio conferendo beneficii, in cap. In decem, n. 1. c. de arat. & qual. 233
1 Dignitas Patriatus, & Consularis ius patriæ potestatis solus, ibid. num. 29, & 56, 234
1 Dignitas, que iure hereditario deorsum, non comprehenditur in cap. Quomodo Abbas, de offi. deleg. in cap. Ex parte, n. 45. de arbitrio, 616
1 Dignitatem obtinens, cui sit annexum beneficium curatum, residere debet in dignitate, & constituere Vicarium perpetuum in Parochiali, in c. Ex parte, n. 66. de Cler. non resid. 54
1 Vide in verbo Residencia, 117
1 Dignitatis collatio devolvitur ad Papam si omnes collatores habuerint sex menses ad conferendum, & neglexerint conferre, in c. Cum accessissent, n. 2. de Consil. 144
1 Dignitas, personatus, & officium an differant, ibid. n. 3, 144
1 Dignitas non curat, quibus annexus est Ordo Presbyteratus requiritur annum vigesimum quartum inchoatum, in cap. Cum in tractu, n. 42. de elect. 40
1 Quod procedit in tali ordo sit annexus de iure specialis, ibid. n. 43, 40
1 Secus si de iure communis, quia tunc ex Concilio Tridentino sufficit annus vigesimus completus, ibid. num. 44, 40
1 Et quod sit ratio differentie, ibid. num. 46, 40
1 Dignitates in Collegiata, quibus animarum cura nulla subest, requirunt annum vigesimum secundum completum, etiam si sint priores, ibid. num. 48, & n. 69, 40
1 Dignitates non curat, de iure etiam requirunt annum vigesimum quartum inchoatum, ex Concilio Tridentino vigesimum secundum completum, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 4. de elect. 52
1 Dignitas Ecclesiæ unica non comprehenditur in litteris expostivis de dignitate in Ecclesia, ibid. num. 8, 52
1 Dignitatum collatio in Cathedrali Ecclesia an sit simultanea, in cap. Cum Ecclesia Valturana, n. 18. & seq. de elect. 84
1 Dignitas, & iura Ecclesiæ possidentur pariter per Episcopum, & Capitulum, ibid. n. 19, 85
1 Dignitates omnes originaliter Romana fundavit Ecclesia, in cap. Nullus, n. 3. & 6. de elect. 2
1 Dignitas est magis post Pontificalem in Cathedralibus, & prima in Collegiatis Ecclesiis servantur in tertia regula Cancellariæ, ibid. n. 9, 3
1 Item servantur dignitates conventuales, & Præbæ proprie generales, non tamen militatum, ibid. num. 10, 3
1 Dignitas electiva non comprehendit in gratia ad dignitatem, pernet ad quælibet dispositionem quorumcumque, ibid. num. 23, 4
1 Dignitates obtinentes in Cathedrali Ecclesia de iure communi sunt de Capitulo, ibid. n. 43, 6
1 Dignitates etiam seculares non debent pluribus de eadem domo successivè de ferri, in cap. Ex parte, n. 7. de offi. deleg. 397
1 Dignitates omnes insunt, & fundavit Romana Ecclesia, in c. Permissum, n. 37. de offi. O. dinar. 429
1 Dignitates, Abbas, Decanus, Praepositor, & Archiepiscopus byteratus iure annexum habent Ordinem Sacerdotalem, in c. Ut Abbas, de arat. & qual. 217
1 Et quod post Concilium Tridentinum, ibid. n. 45, & seq. 217
1 Dignitates omnes, quibus animarum cura nulla subest hodie obtinere possunt in vigesimo secundo anno completo, & 46 proxime non sunt presbyterales, ibid. num. 5, 217
1 Dignitates curatæ in Cathedrali, vel Collegiata an veniant Parochialis appellationem, in c. Cum sit ars, n. 20. de arat. & qual. 281
1 Dignitas habita tantum curam an comprehendatur appellationem Parochialis, ibid. num. 30, & seq. 283
1 Dignitatem non solum iuris, sed etiam Pontificali renunciandum esse, si ex his consentanea non est tuta, in cap. In officio, num. 19. de poenit. & remis. 110
1 Dignitates obtinentes licet possunt studiorum causa abesse, in cap. Licet, n. 6. de Præb. 164
1 Dignitates, Canonicas, vel Portiones obtinentes in Cathedralibus, vel Collegiatis tenentur personaliter residere, ibid. num. 21, 165
1 Dignitates obtinentes in Cathedrali sine ullis fructibus tenentur residere, non obstante contraria consuetudine, ibid. num. 40, 166
1 Dignitates, quibus perpetuo & accessorio annexus est Cano-

natus, non tenentur nisi ad residentiam dignitatibus in iunctam, ibid. num. 69, 169
1 Secus in obtinentibus dignitates cum Canonicis ex consuetudine, vel dispensatione Apostolica, ibid. n. 70, 169
1 Dignitates obtinentes non obtinere contraria consuetudine tenentur per seipos celebrare Missas, sicut cetera officia, ibid. n. 85, 170
1 Dignitates, vel personatum, aut beneficium curatum obtinens, si secundum tale recipiat, vacat primum, quod si renunciet contendent etiam secundo privabitur, in cap. De multa, n. 1. de Præb. 143
1 Dignitas aliud est, aliud personatus, ibid. n. 29, 146
1 Dignitates plures obtinentes absque dispensatione Apostolica intelligibilis est, & inhiabit ad beneficia obtinenda, in cap. Cum jam dudum, n. 2. de Præb. 116
1 Dignitates plures, vel personatus in una, vel diversis Ecclesiis quis habere non potest, in cap. Ad hoc, n. 1. de Præben. 103
1 Dignitatum, ac personatum pluralitas est omni rationi contraria, ibid. n. 21, 103
1 Dignitates, & officia requirunt residentiam continuam, ibid. num. 5, 103
1 Dignitas, personatus, & officium quid sint, & an inter se differant, ibid. n. 6. & seq. utque in finem, 103
1 Dignitas, personatus, & officium quandoque accipiuntur ut synonyma, ibid. n. 7, 104
1 Quandoque ut diversa, ibid. n. 8. 14. & 15, 104
1 Dignitas largè comprehendit etiam personatum, vel custodiam seu officium aut inferius ministerium, ibid. n. 6, 104
1 Dignitas appellacione an veniant Episcopatus, & majores dignitates, ibid. n. 10, & 17, 104
1 Inter Dignitatem, personatum, & officium iura non constituntur specificam differentiam, & nomen diversitas introducta est ex diversis consuetudinibus Ecclesiarum, ibid. n. 12, 104
1 Contrarium, num. 14, 104
1 Dignitas licet ad personatum, & officium tanquam genus ad species, ibid. n. 16, 105
1 Contrarium, num. 18, 105
1 Dignitas sumitur largè, & strictè secundum substantiam materiam, vel intentionem proferentis, ibid. n. 17, 105
1 Dignitatem habens dicitur etiam habere personatum. Sed non e converso, ibid. num. 19, 105
1 Dignitatis distinctio quo, ibid. num. 20, 105
1 Dignitatis veritas nullus alius est effectus, quam ut invidiam generet, & scandalum seminet inter fratres, ibid. num. 22, pag. 105
1 Dignitas Ecclesiastica non constituitur nisi sit perpetua, ibid. num. 23, 105
1 Dignitas Ecclesiastica satis est ut habeat administrationem rerum temporalium ad Ecclesiam pertineturum, ibid. num. 30, pag. 106
1 Dignitas est excellentior gradus, ibid. num. 31, 106
1 Dignitas que sit major in Ecclesia ex quibus deprehendatur, ibid. num. 32, 106
1 Dignitatis præeminencia ex quatuor causis constituitur, ibid. num. 33, 106
1 Dignitas Ecclesiastica cognoscitur ex eo quod habeat administrationem rerum Ecclesiasticarum cum iurisdictione, ibid. num. 34, & seq. 106
1 Dignitas administratio, & iurisdicção sunt annexa, & quasi inseparabilia, ibid. num. 35, 106
1 Dignitas proprie dicitur cum in illius institutione eorum est ut sit dignitas, ibid. n. 41, 106
1 Dignitas censetur, quæ ex consuetudine Ecclesiæ reputatur dignitas, licet de iure non sit talis, ibid. n. 42, 107
1 Dignitates non tantum administrationem habentes cum iurisdictione, sed etiam que solum ex consuetudine Ecclesiæ pro dignitatibus habentur præservantur sicut à Concilio Tridentino in c. 6. sess. 2. 4. ibid. n. 44, 107
1 Dignitatem habere non dicitur exercens ministerium spectans ad dignitatem, si in loco non reputetur dignitas, ibid. num. 45, pag. 107
1 Dignitas an constituitur ex eo quod vocetur aliquo nomine dignitatis in iure expresse, ibid. n. 47, 107
1 Dignitas cognoscitur, quando habet nomen dignitatis, & præbationis, & prerogativam in Choro, & in Capitulo, licet non habeat rerum administrationem, vel iurisdictionem, ut Archidiaconus Parmen. ibid. n. 49, 107
1 Dignitates plures, vel Ecclesiæ uni conferri non debent, in cap. Quia nonnulli, n. 1. de Cler. non resid. 32
1 Dignitas quot modis accipiatur, ibid. n. 50, 33
1 Dignitates in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis quale servitium requirunt, & an eas obtinentes liceat quotannis ultra tres menses ab Ecclesia abesse, ibid. n. 10, & seq. usque in finem, 33
1 Dignitatum duo genera à Concilio Tridentino constituitur in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, ibid. n. 21, 33
1 Digni-

4 Dignitates habentes reditus separatos a Capitulo de iure commun non obligant ad residendum, ibid. num. 13. 33
4 Nec sunt incompatibiles cum aliis beneficiis residentiam requiruntibus, ibid. num. 14. 33
4 Dignitates paratas reditus habentibus potest Episcopus arbitrio suo competens servitium assignare, ibid. num. 19. 33
4 Dignitates de arbitrio eodem iure censeri debent quod alia de quibus agitur a Concilio Tridentino, ibid. num. 23. 33
4 Et Archiepiscopus potest illi congruum servitium statuere, & distributiones pro tertia parte fructuum deductis pensionibus assignare, ibid. num. 24. 34
6 Dignitas acquiritur per simoniam si ignorante commissam dimittenda est in foro animarum non in penam criminis, sed ex natura rei, quae venditibus non est, in cap. Nonis, in 2. de Simonia. 116
6 Contrarium, ibid. num. 50. & seq. 116
4 Dignitatem omnino non Episcopus solus engere non potest, in c. Dilectus, in 6. de Preben. 138
4 Episcopus de Capitulo consenti potest in Cathedrali novas dignitates erigere, quales tamen, & sacris Canonibus recognoscantur, ibid. num. 60. 138
1 In Dignitibus Ecclesiasticis non licet de majori ad minorem transire, in c. Cum ex illo, num. 9. & 15. de Translat. Episcop. pag. 127
Decreta atque verbum 20. & seq. 127
Videm ver. Episcopus quoad translationem.
2 Subrepta est imperatio dignitatis facta subnarrativa cessionis Episcopatus, in c. Nonnulli, in 1. de Preben. 127
4 Dignitates iura Pralato in requiritur Episcopus dimittere non potest, in c. Nisi est, in 2. de Preben. 131
7 Dignitas, & officium praepositorum ordinum pralatorum, in cap. Quod nonnulli, in 1. de Privileg. 82
2 Dignitatem perdit potest defendere ad minorem, in cap. Ad supplicationem, in 4. de Renunc. 149
1 Dignitas personarum computatur cum numero, in cap. Ne imitatis, in 4. de Constitut. 123
4 Dignitates plures habens alteram dimittere compellitur, in cap. Priores, de Preben. 108
2 Dignitas ad officium regiminis esse potest, quia tamen non excellit gratia sanctitatis, in cap. Eam te, in 1. de Act. & qualitate. 139
2 Dignitas eligens posthabito digniori peccat contra iustitiam distulturnam, ibid. num. 21. 140
2 Minus idoneus ad Sacerdotium promovetur, vel ad regimen animarum alium non debet, in cap. Cum sit, in 1. de Act. & qualitate. 279
5 Magis dignum iure ad se minus dignum, ubi est favor magis digni ut in abbat, & non t. abbat, in cap. Cum propter, in 2. de Jurapat. 256
6 Dignitas dicitur, cum res immobiles alienantur, cum vero mobiles dicitur quasi dilapidatio, in cap. Licet Helis, in 1. de Summ. 164
Vide in ver. Pralatus quoad administrationem, c. 5.
2 Dimissio concedendi facultas non includitur in generali mandato, in cap. Significasti, in 5. de Off. Archid. 379
4 Dimissio concedere potest Episcopus etiam absenti, & exarum committere ordinario loci, in quo ille degit, in cap. Cum secundum, in 6. de Preben. 113
2 Dimissio sufficit obtinere ab uno ex Canonicis, si reliqui propter haerem sint dispersi, vel adeunda est Sedes Apostolica, in cap. His qui, in 2. de Major. & obed. 109
6 Dimissio concedendi facultas spectat ad Capitulum, Episcopo essente notorie haeretico, in cap. Ad abolendam, in 6. de Haeret. 214
6 Dimissio Episcopi existente haeretico non fuit concedenda a Capitulo Cathedrali Ecclesiae, in cap. Absolutus, in 16. & seq. in fine de Haeret. 223
6 Et quod si Canonici non exepo propter haerem sine dispersi, ibid. in 17. & in 19. & 25. 223
6 Et quod si omnes absint, ibid. in 27. & seq. usque in fine. 223
6 Dimissio concedere fidei vacante non spectat ad Canonicos, ut singulos, sed uti representantes Capitulum, ibid. num. 57. 224
6 Dimissio sine fide vacante dari non possunt a Canonicis absentibus, ibid. in 27. 227
6 Dimissio concedenda potest Episcopo, & Capitulo non extantibus, concedi ut penes Ecclesiam, nec devolvitur ad Archiepiscopum, ibid. in 18. 224
6 Episcopus in visitatione potest compellere Clericos ad ostendendum dimissio, in quantum vigore ordinati sunt, in cap. Licet Helis, in 1. de Summ. 166
2 Dimissio requiritur impo, in fine, in 4. de Arbitr. 661
3 Dicitur dicitur totus Episcopus, in cap. Cum olim, in 7. de precept. 226

3 Dicescanti appellatione an, & quando veniat inferior Prae-... 226
3 Dicescanti appellatione in dubio comprehenditur dicescane de-... 80
2 Dicescanti appellatione etiam civitas includitur, in c. Perneio-... 418
4 Dicescanti in c. Nulli, in 1. de Paroch. 378
5 Dicescanti tota est unum corpus, cuius caput est Episcopus, in... 217
2 Dicescanti verbum comprehendit etiam privatorum dissidia, in... 523
5 Dicescanti in Religiosis praeretur jejunium, vigiliae, & huius-... 38
Vide in verbo & legit.
1 Dicescanti postea inter personas inter quas casus affectio ordi-... 201
48. de Recept. 201
Reliqua in ver. Nullius in cecis.
Dispensatio quid, & quomodo.
4 Dispensatio dupliciter accipitur in cap. Ex parte, in 7. de Cler. non resid. 73
6 Dispensatio gradus tres, in c. Henricus, in 2. de Cler. pu- gnanan duello. 277
6 Dispensatio est quaedam misericordia, ibid. in 1. 275
2 Dispensatio dicitur voluntas, & cur, in cap. Cum in cunctis, num. 16. de elec. 39
2 Dispensatio quod sit, in cap. Nisi, in 4. de Off. Presbyter. 337
2 Dispensatio est ius relaxatio, seu venientia, in cap. Dilectus, in 4. de tempor. ordinar. 198
2 Dispensatio major est, quam abolitio, ibid. num. 19. 198
2 Dispensatio non est legitime, sed ordinis, seu causa, ne li- get eo casu quo dispensatur, in c. Cum ad monasterium, in 7. de Rat. Monachorum. 106
7 Dispensatio est maior potestas, quam potestas absolventis ab excommunicatione, in cap. Cum illorum, in 9. de sent. excommu- nium. 172
2 Dispensatio ad similia non extenditur, in cap. Nilal, in 1. de elec. 106
Dispensatio quibus casibus Episcopo sit permissa.
Vide in ver. Episcopus quoad dispensationem.
Dispensatio quibus casibus a Papa concedi possit.
Vide in ver. Episcopus quoad dispensationem.
Dispensatio ad qua extenditur.
4 Dispensatio cum Monacho ad beneficium curatum non exten- ditur ad simplex, in c. Quia in tantum, in 2. de Preben. 93
4 Dispensatio extenditur ad accessoria, vel connexa, seu conse- cutiva, & dependantia, ibid. num. 23. 93
2 Dispensatio est dictum dispensationis non est stricti iuris, sed quid favorable, ibid. num. 20. 199
4 Dispensationes sunt odiosae, & in eis non valet argumentum de majori ad minus, in cap. Quia in tantum, num. 2. de Preben. pag. 93
4 Dispensatio in quis transire possit ad Archiepiscopatum non habet locum in Episcopatu, ibid. in 2. 93
2 Dispensatio ad plura Curia necesse est includi dispensationem super residentia in altero ipsorum, in c. Dudum, in se- cundo, in 2. de elec. 79
2 Dispensatio ad beneficium non intelligitur dispensatio ad ordi- nem beneficium annexum, in c. Quia, in 3. de act. & qual. 252
4 Dispensatio super fructibus in absentia percipiendis quotidia- nis distributiones non percipit, in cap. Licet, num. 2. de Preben. pag. 163
4 Dispensatio ad duo beneficia incompatibilia censetur dispen- satio super residentia alterius, in cap. Quia in tantum, in 2. de Preben. 94
4 Et consequenter ad percipiendos fructus in absentia, ibid. in 2. 94
1 Dispensandi facultas ut favorabilis est amplianda, nisi agatur de praedicio tertii, in cap. Ex parte, num. 32. de Constitut. pag. 172
1 Dispensandi facultas in simplicibus non extenditur ad mortu- os, ibid. in 33. 172
4 Dispensatus ad plures dignitates non censetur dispensatus ad plures dignitates in ead. Ecclesia, nisi hoc exprimat, in cap. De multa, in 23. de Trib. 143
Vide in ver. Dispensatio in cecis.
6 Dispensandi potestas est late interpretanda, in cap. Mandato, in 3. & in seq. usque ad 11. 31 & 33. de Simonia. 678

6 Fallit in ser. casibus, ibid. n. 10. 178
6 Dispensandi potestas est beneficium datum dispensanti, & non delinquenti, & ad id late interpretatur, ibid. num. 9. 179
6 Dispensatio est odiosa, & stricte accipienda, ibidem num. 39. 180
6 Dispensandi potestas super beneficiis extenditur etiam ad beneficia Curata, ubi de nullius praedictio agitur, ibid. n. 34. 180
6 Alias secus, ibid. num. 41. 180
6 Dispensandi potestas quando agitur de praedicio alien- tene non potest dispensare cum odiosa, & selin- genda, ibid. n. 39. 181
2 Dispensandi potestas utrumque ampla, & exuberans non extenditur in praedictio tertii sine derogatione reg. de iure quod non toll. ibid. num. 48. 182
6 Dispensandi potestas non extenditur etiam ex majorita- rianone de uno casu ad alium sublati verbotum si- mificatione non comprehendit, ibid. n. 63. 184
2 Dispensatio nunquam potestur ad defectus suppressos, in c. Super litens, in 31. de Rescript. 214
2 Sufficit tamen exprime qualitates in genere, ibidem num. 21. 214
2 Dispensandi potestatem habens cum subdito delinquentem non potest dispensare cum eo, qui deliquit antequam esset subditus, in c. Cum illorum, num. 14. de sent. ex- comm. 172
2 Dispensatus super fructibus in absentia percipiendis ha- betur pro praesente, non autem pro intereunte, in c. Cum, olim, in 38. de verb. signif. pag. 212
Dispensatio ad beneficia plura.
4 Dispensatio ad duo Curata est de iure positivo, & ideo concedi potest per papam, etiam sine illa causa, in c. Ex parte, in 23. de Cler. non residen. 49
3 Contrarium, ibid. n. 67. & seq. 39
4 Dispensatio ad plura beneficia curata quam causam requirit, ibid. n. 50. & seq. pag. 33
Dispensatio ad plura Curata ob praerogativam merito- rum fit principaliter propter bonum publicum, in c. Dudum, in secundo, in 17. & 28. de elec. 69
2 Dispensatio ad plura curata necesse est includi dispen- sationem super residentia in altero ipsorum, ibidem num. 21. 79
2 Dispensatio Papae ad plura curata eadem causam requirit, ut si iudicium in casu illo verum residentiam non obliget, ibid. n. 25. pag. 70
2 Dispensatio super retentione plurium Ecclesiarum in Germania quam ob causam concedi solet, ibidem num. 29. 70
Videm ver. Beneficium quoad plura aliam.
4 Dispensatio ad plura beneficia sine rationabili causa non reddit tutum dispensatum quoad devotum, in cap. Quia in tantum, in 2. de Preben. pag. 93
4 Dispensatio nulla requiritur ut quis possit habere Penio- quas poenas tam ipse quam si promotus incurrit, ibid. n. 20. & 44. & seq. 360
4 Dispensatio potest Episcopus cum Clerico in factis, qui de facto contraxit cum unica, & Virgine, in c. A nobis, in 10. de bigam. 366
2 Dispensatio non potest Episcopus, sed solus Papa cum Subdiacono, qui de facto contraxit cum vidua, ibidem num. 15. 367
2 Et in hoc procedat tam in officio, quam beneficio, ibid. num. 16. 367
2 Et quid si contraxerit ignoranter, ibid. n. 17. 367
Vide in ver. Bigamus.
Et in ver. Papa quoad dispensationem.
Et in ver. Episcopus quoad dispensationem.
Dispensatio ex causa.
2 Dispensatio nulla concedi debet sine iusta causa, in cap. Super eo, in 4. ver. Curatum de bigam. 363
4 Dispensatio non habens respectum ad bonum commu- nicationabilis est, in cap. Ex parte, in 62. de Cler. non residen. 53
4 Dispensatio intuitu carnalitati, & affectionis non dicitur dispensatio, sed dispensatio, ibid. n. 61. 53
2 Distinctio Abbatibus super dispensatione quae fit principa- liter ob praerogativam mentorum, & secundario ob ant- iquitate ecclesiae resillitur, in c. dudum, in secundo, in 20. usque ad n. 30. de elec. 69
2 Dispensatio causam requirit communis utilitatis, vel ne- cessitatis, in c. Nisi, in 6. & seq. de Off. Presbyter. 332
2 Causa utilitatis, vel necessitatis in dispensatione Episcopi debet esse magna, ibid. n. 7. 332
2 Dispensatio fieri debet cum causa cognoscitionis, alia cen- setur subrepta, ibid. n. 2. 332

rum, & fructuum perceptorum cum eis, qui beneficia in irregularitate occulta obtinuerunt, in cap. dilectus, in 7. de tempor. Ordinari. 199
4 Dispensare potest Papa cum sublimibus, & literatis pet- onis ad plures dignitates, & beneficia etiam curata, in c. de multa, in 30. de Preben. 146
4 Et quae sit forma talis dispensationis, ibid. n. 31. 146
4 Dispensare nequeunt Episcopi ad plura curata ob praerogativam personae, ibid. n. 32. 146
4 Neque ob urgentem necessitatem, vel evidentem utilitatem, ibid. n. 33. 146
4 Dispensare an possit Episcopus super pluralitate benefi- ciorum simplicium, in c. Cum iam dudum, in 4. de Preben. 121
4 Quid si beneficia existant in diversis ecclesiis, ibid. n. 47. & 49. 121
4 Et quid si eadem ecclesia, ibid. n. 48. & 50. pag. 122
4 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 49. 122
4 Dispensare non potest Episcopus ad duos Canonicos, & duas prebendas in eadem ecclesia, in c. Litteras, in 13. 39. & 41. de concess. preb. pag. 143
4 Dispensare an possit Episcopus ad duo beneficia in ead- em ecclesia, ibid. n. 38. & seq. usque ad n. 41. 243
4 Quid si beneficia sint conformia, ibid. n. 39. pag. 243
4 Et quid si differant, ibid. n. 40. 243
4 Dispensare potest Episcopus ad dignitatem cum Cano- nicatum in eadem ecclesia, ibid. n. 40. 42. & 45. 243
4 Contrarium, ibid. n. 49. 243
4 Dispensare non intelligitur Episcopus conferendo sim- pliciter duo beneficia in eadem ecclesia, sed requiritur dispensatio expressa, ibid. n. 47. & 67. 246
4 Dispensare non potest Episcopus ad duo beneficia sub eodem tecto, si praeciam residentiam requirant, ibid. num. 48. & 68. 246
4 Idem si primum sit sufficiens ad congruam sustentatio- nem, ibid. n. 50. 246
2 Dispensare non licet Episcopo in retentione beneficio- rum, & fructuum perceptorum cum eis, qui beneficia in irregularitate occulta obtinuerunt, in c. dilectus, n. 7. de tempor. ordinari. pag. 197
4 Dispensatio ad beneficia in ecclesia in qua Pater non exten- ditur ad beneficium patris, in cap. dilectus, in secundo, in 26. de prebend. 141
Dispensatio super bigamia.
2 Dispensatur facilius cum ordinante bigamo, quam cum ordinato, in c. Super eo, in 5. de bigam. 359
2 Dispensare non potest Episcopus cum bigamo in factis Ordinibus, ibid. in 7. 359
2 Dispensare non potest Episcopus cum bigamo in factis ordinibus, ibid. in 7. 359
2 Dispensare an possit Episcopus auctoritate ordinaria cum subdito vero bigamo ad primam conjugium, & be- neficia simplicia, ibid. in 19. & in seq. usque in fin. 360
4 Quod si dispenset, & conjugium, ac beneficium consecrat, quas poenas tam ipse quam si promotus incurrit, ibid. n. 20. & 44. & seq. 360
2 Dispensare potest Episcopus cum Clerico in factis, qui de facto contraxit cum unica, & Virgine, in c. A nobis, in 10. de bigam. 366
2 Dispensatio non potest Episcopus, sed solus Papa cum Subdiacono, qui de facto contraxit cum vidua, ibidem num. 15. 367
2 Et in hoc procedat tam in officio, quam beneficio, ibid. num. 16. 367
2 Et quid si contraxerit ignoranter, ibid. n. 17. 367
Vide in ver. Bigamus.
Et in ver. Papa quoad dispensationem.
Et in ver. Episcopus quoad dispensationem.
Dispensatio ex causa.
2 Dispensatio nulla concedi debet sine iusta causa, in cap. Super eo, in 4. ver. Curatum de bigam. 363
4 Dispensatio non habens respectum ad bonum commu- nicationabilis est, in cap. Ex parte, in 62. de Cler. non residen. 53
4 Dispensatio intuitu carnalitati, & affectionis non dicitur dispensatio, sed dispensatio, ibid. n. 61. 53
2 Distinctio Abbatibus super dispensatione quae fit principa- liter ob praerogativam mentorum, & secundario ob ant- iquitate ecclesiae resillitur, in c. dudum, in secundo, in 20. usque ad n. 30. de elec. 69
2 Dispensatio causam requirit communis utilitatis, vel ne- cessitatis, in c. Nisi, in 6. & seq. de Off. Presbyter. 332
2 Causa utilitatis, vel necessitatis in dispensatione Episcopi debet esse magna, ibid. n. 7. 332
2 Dispensatio fieri debet cum causa cognoscitionis, alia cen- setur subrepta, ibid. n. 2. 332

no, n. 2. de condit. appol. pag. 17
7 Dispositio respiciens duo determinabilia debet utrum- que paniformiter, determinare, in c. Peruenit, n. 6. de legat. ex comm. 143
7 Dispositio generalis commensuratur agentis potestate, in c. A nobis, il primo, n. 3. de sent. ex com. 143
7 Dispositio contra filios legitimos multo magis habet locum in spuris, secus si conferat filius illegitimus aliquod beneficium, in c. Per tuas, n. 14. de probat. 183
4 Distributio non licet de factis Papae, in c. Ex parte, n. 16. de cler. non residen. 53
Et in c. Quanto, n. 80. de elect. 146
Disputare publice, vel occulte de articulis fidei an liceat Clericis, vel laicis, in c. Cum venissent, n. 103. de Judiciis. 34
Distimulatio aliquando accipitur pro approbatione. in c. Præterea, n. 10. de conversi. conjug. 133
Distimulatio peccatorum in Prælato est culpa moralis, in c. Irrefragabili, n. 2. de offic. Ordinari. & in c. Ne Religiosi, n. 1. de Regular. pag. 111
Distimulare poteris, hæc verba habent vim dispensationis, in c. Quia, n. 1. de consanguinit. & affinit. 73
Distinctionis materia generatur ex introductione Clericorum secularium intra claustra Monasterii, in c. Utruxta, n. 3. de offic. ordin. pag. 470
Distinctio an modus licitus adiectus fuerit si in legatis particularibus tantum, non autem in successione universalium, in c. Nimis prava, n. 36. de excep. Prælat. 22
Distinctio voluntaria in officio si sit secundum actum intentionem, est quidem gravis, & temeraria, sed non mortalis, in c. Dolentes, n. 29. de celebr. Missar. 307
Contrarium, n. 38. & seqq. 307
Distinctio voluntaria non est culpa mortalis nisi tanta sit, ut notabilem officii, vel Missæ partem absumat, ibi, n. 31. & n. seqq. usque ad n. 37. 310
Distributions quotidianæ. communia.
4 Distributionum quotidianarum quæ sit natura, in cap. De cetero, n. 10. de cler. non resid. pag. 43
4 Distributiones quotidianæ succedunt loco fructuum præbendæ, ubi nulli sunt redditus à distributionibus distincti, ibidem n. 18. & 23. pag. 43
4 Distributiones quotidianæ propriæ quæ sit, ibi, n. 28. 41
4 Distributiones quotidianæ non veniunt appellatione fructuum, in c. Præterea, n. 93. Ne Prælati vices suas. 197
Nec comprehenduntur in regulis de valore, ibidem num. 96
4 Distributiones quotidianæ assignantur pro Missa conventuali, sicut pro horis, in c. Ut Abbates, n. 24. de rit. & qual. 218
4 Distributiones quotidianæ sunt redditus casuales, & incidenti, in c. Licet, n. 5. de præb. 164
4 Distributiones quotidianæ curiasticæ, ibi, n. 14. 164
4 Distributiones quotidianæ conferuntur etiam si dividantur in faciendi, dummodo divisio fiat pro rata servitii, & absentes nihil percipiant, ibi, n. 18. 164
4 Seminatio Clericorum non est contribuendum ex distributionibus quotidianis, ibi, n. 19. 164
4 Distributiones in quibus universi redditus consistunt, habentur loco præbendæ, & est locus erectioni præbendæ Theologalis, ibi, n. 26. pag. 175
4 Distributiones an succedant in locum præbendæ ubi redditus sunt fructus à distributionibus distincti, ibidem num. 127. 193
4 Et quomodo hæc teneatur sit estimanda, ibi, n. 128. 173
4 Et quid si fructus partem distributionum non superent, ibi, n. 129. 173
4 Distributiones quotidianæ ubi nulli sunt, fructus succedunt in locum præbendæ, & ideo debentur absentibus ex iusta causa in c. Quia in tantum, n. 29. de præben. 93
4 Distributiones quotidianæ quæ sit, & quibus nominibus appellentur, in c. Olim, n. 4. de verb. signif. 212
4 Distributiones quotidianæ an dicantur redditus illi, qui in fine anni dividuntur pro rata servitii cuiusque horæ, ibi, n. 47. & seqq. usque in finem. 212
4 Fructuum appellatione non veniunt quotidianæ distributiones, ibi, n. 48. 212
4 Distributiones duplices an debeantur obtinenti in eadem Ecclesia dignitatem cum Canonice, ibi, n. 53. 213
4 Decimæ Pariales, & spolia an deducantur ex distributionibus quotidianis, ibi, n. 54. pag. 213
4 Et quid si redditus omnes in distributionibus consistant, ibi, n. 55. 213
4 Distributiones quotidianæ ad quem finem institutæ fuerint, ibi, n. 58. 213
4 Distributiones quotidianæ, in quibus universi redditus consistunt, in materia favorabili, & privilegiata succedunt in locum præbendæ, ibi, n. 60. 214
7 Secus in materia odiosa, & testigabili, ibi, n. 62. 214
7 Fidei professionem non emittentes an perdant distributiones quotidianas, in quibus universi redditus consistunt, ibi, n. 62. 214
4 Distributiones quotidianæ non computantur inter fructus, nec fructus dicuntur, in c. Gravis, n. 77. & 81. de re lit. spoliat. 211
3 Contrarium, ibi, n. 85. 161
3 Declaratur, ibi, n. 84. 161
4 Distributiones quotidianæ nihil commune habent cum corpore beneficii, sed dantur in recompensam servitii, ibi, num. 78. 162
3 Quandoque manualia, quandoque virtualia appellantur, ibi, n. 79. 162
3 Dantur pro opere diurno, & tanquam merces laboriosis, num. 80. 162
3 Declaratur, ibi, n. 80. & 81. 162
4 Distributiones quotidianæ plenius acquiruntur, quam fructus præbendæ, & ideo Clericis de eis retari potest, ibi, n. 82. 162
3 Distributiones quotidianæ non computantur in valore fructuum, ibi, n. 84. 162
3 Sed tamen sub fructibus comprehenduntur, pag. 162
4 Distributiones quotidianæ ubi nulli sunt fructus licet, dantur in locum præbendæ, & ideo debentur absentibus ex iusta causa, in c. Quia in tantum, n. 29. de præben. 94
Distributiones quotidianæ quibus accedant, vel applicentur.
4 Distributiones Canonice Ecclesiæ si indigeant, vi minus alteri pro loco arbitrio Ordinarii, in c. Qualiter, n. 36. de cler. non residen. pag. 61
4 Distributiones quas perdit absens ultra tempus distributionum permissum non accedunt intercurrentibus, & reddunt omnes in distributionibus consistant, in c. Licet, n. 18. de præben. pag. 45
4 Distributiones quando accedant intercurrentibus vel applicentur fabricæ Ecclesiæ, in c. Quia nonnulli, n. 16. & 21. de cler. non resid. pag. 35
Vide in ver. lus accedendi.
Distributionum convorsio.
4 Distributiones ubi nulli sunt, vel tenentur, tertia pars fructuum separari debet, & in distributionibus converti, in c. De cetero n. 3. de cler. non resid. 45
4 Fructus præbendæ dignitatem qualiter sint convertendi in distributiones, in c. Quia nonnulli, n. 21. & 22. de cler. non residen. 33
Distributiones quotidianæ quibus debentur vel non.
4 Distributiones quotidianæ absentibus non debentur quantumcumque abint ex iusta causa, in c. De cetero, n. 9. de cler. non residen. pag. 43
4 Distributiones quotidianæ de iure communi integre habentur duo Canonici in servitio Episcopi existentis, & universi Capituli redditus distributionibus constitutis, ibi, n. 17. 38
4 Et quid post Concilium Tridentinum, ibi, n. 29. usque in fin. 43
4 Distributiones quotidianæ debentur Canonico ab Ecclesia per vim expulso, ibi, n. 24. pag. 44
4 Item iniuste excommunicato aut carceri amputato, & antea solutus erat Divinis interesset, ibi, n. 26. 44
4 Distributiones quotidianæ jubentur assignari Canonici, qui Episcopum limina visitantem comitantur, vel qui ejus nomine visitant, in c. Ego N. n. 81. de Jurjur. A. 180
4 Distributiones quotidianas non recipiunt, nisi qui sunt horis inter fuerint, in c. Licet, n. 76. de præben. 189
4 Statuta ut distributiones debeantur non interessentibus sublata sunt à Concilio Tridentino, ibi, n. 80. 189
4 Distributiones non lucratur absentibus, licet per subalternum intervant, ibi, n. 81. 189
4 Distributiones debentur his, qui vident Divinis interfuissent, non autem his, qui sicte, aut juris interpretatione, ibi, num. 202. 171
4 Distributiones quotidianæ non debentur Inquisitoribus, nec Examinatoribus Synodalibus, nec his, qui voluntarie se confessionibus audiendis exponunt, ibi, n. 102. 171
4 Nec familiaribus Episcopi cum comitantibus, & auxiliis intercurrentibus dum Missam particulariter celebrat, ibi, num. 105. 171
4 Nec duobus Canonici in servitio Episcopi existentibus, nisi redditus omnes, & ibi, n. 106. & 114. & seqq. 173
4 Nec allociantibus Episcopum voleantem audire Missam in Ecclesia non Cathedrali, ibi, n. 107. 171
4 Distributiones non lucratur interrentes Episcopo in Monachibus vlandis, in examine promovendorum in Semi-

minario, aut in cognitionibus S. Officii, ibidem num. 109. 173
4 Nec comitantibus Episcopum in visitatione diocesis, ibi, num. 110. 173
4 Nec Canonici Vicarius Episcopi non obstante immemorabili consuetudine, ibi, n. 111. pag. 172
4 Nec electus, iudex in vim recipi, aut iudex Synodalis nisi ab ipso pro exequendis sibi commissis, ibi, n. 112. 172
4 Nec assistens Congregationi rerum spiritualium, ibidem num. 113. 172
4 Nec semocinantes ex debito sui officii, ibi, n. 114. 172
4 Distributiones non lucratur Canonici Missam celebrantes submissa voce dum horæ Canonice recitantur, nisi illa hora ad celebrandum compulsi fuerint, ibi, n. 118. 172
4 Nec peregrinantes devotionis causa, ibi, n. 119. pag. 172
4 Et quid in absentibus tempore jubilei, ibi, n. 120. 172
4 Distributiones debentur absentibus si ita cautum sit lege fundationis, ibi, n. 121. pag. 173
4 Vel statuto à sede Apostolica confirmato, ibi, n. 122. 172
4 Privilegia Apostolica percipiendi in absentia distributiones quotidianas non sunt sublata à Concilio Tridentino, ibi, n. 133. pag. 174
4 Distributiones debentur visitantibus limina pro Episcopo, aut eum in eadem visitatione comitantibus, ibi, n. 134. 174
4 Ordinarius potest sine Capituli consensu excusare Canonicos à servitio Choro ex causis tantum expressis in Constitutione Bonifacii VIII, ibi, n. 135. 174
4 Distributiones quotidianæ debentur infirmis absentibus, etiam non probata consuetudine illas in absentia percipiendi, ibi, n. 136. pag. 174
4 Statutum Capituli ut argenti non dentur distributiones, non valet, ibi, n. 138. 174
4 Tempus infirmitatis non est computandum pro tempore vacationum, ibi, n. 140. pag. 174
4 Distributiones debentur postquam impedito, ibi, n. 142. 145
4 Distributiones debentur senio collectis, aliis residere sine solis, ibi, n. 146. 175
4 Item infirmis ex propria culpa, & peccato, ibi, n. 147. 175
4 Dummodo aliter essent soliti Choro interesse, ibidem num. 148. 175
4 Et an debeantur ei, qui dum abesse tribus mensibus vacationum, vel ex causa Jubilei in morbum incidit, ibi, num. 149. 175
4 Distributiones quotidianæ debentur absentibus ob iuramentum, & rationabilem corporalem necessitatem, ibi, n. 150. 175
4 Unde debentur ei, qui medicinam sumpsit, aut sanguine minus est, ibi, 175
4 Item expulso à civitate propter seditiones, ibi, n. 153. 175
4 Etiam non probata consuetudine, ut distributiones debeantur absentibus ex iusta causa, ibi, n. 152. 175
4 Item iudicibus conjunctis in carcerem ubique locorum, & quid de fructibus præbendæ, seu massæ grossæ, ibidem num. 153. 176
4 Item absentium in iustitiam Judicis vexationem redimere, ibi, n. 154. 176
4 Item citato ob causam criminalem, qui se innocenter præbet, ibi, n. 155. 176
4 Item condemnato, vel excommunicato, & postea absolutum pro sententiam, que in iudicium transiit, ibi, num. 156. 176
4 Distributiones quotidianæ debentur absentibus ob evidentem Ecclesiæ utilitatem, ibi, n. 158. pag. 176
4 Nisi probetur consuetudo, secundum quam absentes ob idicam causam distributiones non percipiunt, ibidem n. 159. 176
4 Archidiacono habenti eundem jus prædicandi in Choro, dum residet in locis suis jurisdictioni subiectis non debentur distributiones, ibi, n. 164. 176
4 Debentur tamen absentibus pro exercitio curæ animarum suæ dignitati, vel Canonice intercurrentibus, ibi, num. 163. 176
4 Dum sunt in actu administrandi sacramenta, vel ea exercendi, quæ ad curam spectant, ibi, n. 164. 176
4 Et dummodo hoc præsentent per se ipsos, ibi, n. 165. 176
4 Distributiones debentur Theologo præbendato in diebus in quibus legit, ibi, n. 169. pag. 177
4 Item Penitentiarum iudicari confessiones in Ecclesia, si vident Confessionario, si vident extra dum divina celebrantur, ibi, n. 170. 177
4 Item dum Capitulum comitarur corpus defuncti ad sepulturam, ibi, n. 171. 177
4 Distributiones quotidianæ debentur privilegiato super fructibus in absentia percipiendis, si redditus omnes in his distributionibus consistant, in c. Olim, n. 36. usque ad n. 41. de ver. sig. 112

7 Distributiones non lucratur absentes studiorum causa, nec valer contraria consuetudo, ibi, n. 50. 215
7 Et quid si nulli sint fructus à distributionibus distincti, ibi, n. 51. 213
7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibi, n. 50. 213
7 Distributiones duplices an debeantur obtinenti in eadem Ecclesia dignitatem cum Canonice, ibi, n. 53. 213
7 Consuetudine, vel constitutione Ecclesiæ an possit induci, ut divinis interesset, non accedant quotidianæ distributiones, ibi, n. 56. pag. 213
7 Constitutio Ecclesiæ ut absentes per quinaginta vices amittant integras distributiones quotidianas, an valet, ibi, n. 57. 213
4 Item infirmis ex propria culpa, & peccato, ibi, n. 54. 157
4 Distributiones quotidianæ debentur Canonico, qui amittit officium lingue, quamvis Choro non intereat, in c. Cum percussio, n. 19. de cler. 297. 192
7 Fidei professionem non emittentes an perdant distributiones quotidianas, in quibus universi redditus consistunt, in c. Cum olim, n. 62. de ver. signif. 214
Vide in ver. Canonice quoad residendum, fructus & distributiones.
Vide in ver. Infirmis.
Distributiones quotidianæ quando restituenda.
4 Distributiones quotidianas percipias, & quis percipere potest, an malæ fidei possessor restituere teneatur, in c. Gravis, n. 76. & seqq. usque ad n. 97. de re lit. spoliat. 151
4 Distributiones quotidianas quas in fidei possessor percipit Divinis interessendo, tenetur restituere, etiam si parte impediti nulla præcesserat protestatio, ibi, num. 83. & 95. 154
4 Et quid in percipiendis, ibi, n. 99. 154
4 Distributiones quotidianæ percipit sine titulo, vel cum titulo reprobatum, & sine iuris tomento restituenda sunt, ibi, n. 87. 152
4 Et eas percipiens cum titulo reprobatum committitur furtum, vel rapinam, ibi, n. 88. pag. 152
4 Non debentur intercurrentibus nisi fuit canonice instituti, ibi, n. 89. 152
4 Distributiones quotidianas, quas malæ fidei possessor divinis interessendo percipit potest, non tenetur restituere, nisi præcesserit protestatio spoliati, ibi, n. 94. & seq. 153
4 Fallit in casibus remissivæ, ibi, n. 96. 153
4 Condemnatio in Beneficialibus ex stylo Rotæ non fit nisi cum fructibus percipis, & sub fructibus semper comprehenduntur distributiones quotidianæ, ibi, n. 86. 152
4 Distributiones quotidianas non tantum percipias, fed etiam quas percipere potest bonæ fidei possessor tenetur restituere à die conventionis mortis, ibi, n. 137. 155
4 Sed quoad eas, quæ percipi potest, necessaria est protestatio, ibi, n. 112. 153
Vide in ver. Fructuum condemnatio.
4 Diversitatem corporum diversitas sequitur animorum, in c. Quia diversitatem, n. 4. de concell. præb. 218
4 Diversitate non videtur populus statim reversurus, in c. Excurpandæ, §. Qui vero, n. 51. de præben. 159
Devisio bonorum.
4 Divisio bonorum fratris major facit, & minor eligit, secundum opinionem Canonice, in c. Si Episcopus, n. 1. & 2. de Paroch. 376
4 Et major intelligitur non respectu ætatis, sed respectu administrationis, ibi, n. 7. 376
4 Frater minor non provocat ad divisionem, sed provocatur à fratre majore, ibi, n. 6. pag. 376
4 Frates si debeant aliquam hereditatem dividere, non major nati debet divisionem facere, sed ille qui diutius res paternas administravit, ibi, n. 8. 376
4 Frater major secundum Legistas non tenetur facere portionem, nec minor eligere, sed diviso facienda est iudicis officio, vel sortis mittendæ, ibi, n. 10. & seq. 376
4 Frater potest fratrem ad divisionem vocare iudicio familiarie executione, vel communi dividendo, ibi, n. 11. 376
4 Iudex quomodo fe gerere debeat in divisione facienda inter fratres, ibi, n. 12. 376
4 Consuetudo an frater major dividat, & minor eligat, teste Augustino, traxit originem à divisione Abbatæ, & Loth. ibi, n. 13. & seqq. 376
4 Divisio inter locos studii fieri debet ab eo, qui diutius in studio fuit, in c. Si Episcopus, n. 6. de Parochiis. 376
4 Divisio proventuum in fine anni fit gratia commodioris solutionis, in c. Olim, n. 49. de ver. signif. 112

112
4 Et quid si nulli sint fructus à distributionibus distincti, ibi, n. 51. 213
7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibi, n. 50. 213
7 Distributiones duplices an debeantur obtinenti in eadem Ecclesia dignitatem cum Canonice, ibi, n. 53. 213
7 Consuetudine, vel constitutione Ecclesiæ an possit induci, ut divinis interesset, non accedant quotidianæ distributiones, ibi, n. 56. pag. 213
7 Constitutio Ecclesiæ ut absentes per quinaginta vices amittant integras distributiones quotidianas, an valet, ibi, n. 57. 213
4 Item infirmis ex propria culpa, & peccato, ibi, n. 54. 157
4 Distributiones quotidianæ debentur Canonico, qui amittit officium lingue, quamvis Choro non intereat, in c. Cum percussio, n. 19. de cler. 297. 192
7 Fidei professionem non emittentes an perdant distributiones quotidianas, in quibus universi redditus consistunt, in c. Cum olim, n. 62. de ver. signif. 214
Vide in ver. Canonice quoad residendum, fructus & distributiones.
Vide in ver. Infirmis.
Distributiones quotidianæ quando restituenda.
4 Distributiones quotidianas percipias, & quis percipere potest, an malæ fidei possessor restituere teneatur, in c. Gravis, n. 76. & seqq. usque ad n. 97. de re lit. spoliat. 151
4 Distributiones quotidianas quas in fidei possessor percipit Divinis interessendo, tenetur restituere, etiam si parte impediti nulla præcesserat protestatio, ibi, num. 83. & 95. 154
4 Et quid in percipiendis, ibi, n. 99. 154
4 Distributiones quotidianæ percipit sine titulo, vel cum titulo reprobatum, & sine iuris tomento restituenda sunt, ibi, n. 87. 152
4 Et eas percipiens cum titulo reprobatum committitur furtum, vel rapinam, ibi, n. 88. pag. 152
4 Non debentur intercurrentibus nisi fuit canonice instituti, ibi, n. 89. 152
4 Distributiones quotidianas, quas malæ fidei possessor divinis interessendo percipit potest, non tenetur restituere, nisi præcesserit protestatio spoliati, ibi, n. 94. & seq. 153
4 Fallit in casibus remissivæ, ibi, n. 96. 153
4 Condemnatio in Beneficialibus ex stylo Rotæ non fit nisi cum fructibus percipis, & sub fructibus semper comprehenduntur distributiones quotidianæ, ibi, n. 86. 152
4 Distributiones quotidianas non tantum percipias, fed etiam quas percipere potest bonæ fidei possessor tenetur restituere à die conventionis mortis, ibi, n. 137. 155
4 Sed quoad eas, quæ percipi potest, necessaria est protestatio, ibi, n. 112. 153
Vide in ver. Fructuum condemnatio.
4 Diversitatem corporum diversitas sequitur animorum, in c. Quia diversitatem, n. 4. de concell. præb. 218
4 Diversitate non videtur populus statim reversurus, in c. Excurpandæ, §. Qui vero, n. 51. de præben. 159
Devisio bonorum.
4 Divisio bonorum fratris major facit, & minor eligit, secundum opinionem Canonice, in c. Si Episcopus, n. 1. & 2. de Paroch. 376
4 Et major intelligitur non respectu ætatis, sed respectu administrationis, ibi, n. 7. 376
4 Frater minor non provocat ad divisionem, sed provocatur à fratre majore, ibi, n. 6. pag. 376
4 Frates si debeant aliquam hereditatem dividere, non major nati debet divisionem facere, sed ille qui diutius res paternas administravit, ibi, n. 8. 376
4 Frater major secundum Legistas non tenetur facere portionem, nec minor eligere, sed diviso facienda est iudicis officio, vel sortis mittendæ, ibi, n. 10. & seq. 376
4 Frater potest fratrem ad divisionem vocare iudicio familiarie executione, vel communi dividendo, ibi, n. 11. 376
4 Iudex quomodo fe gerere debeat in divisione facienda inter fratres, ibi, n. 12. 376
4 Consuetudo an frater major dividat, & minor eligat, teste Augustino, traxit originem à divisione Abbatæ, & Loth. ibi, n. 13. & seqq. 376
4 Divisio inter locos studii fieri debet ab eo, qui diutius in studio fuit, in c. Si Episcopus, n. 6. de Parochiis. 376
4 Divisio proventuum in fine anni fit gratia commodioris solutionis, in c. Olim, n. 49. de ver. signif. 112

4. *Distinctio* temporis sine veritate, & ratione est vetulas erroris, in c. Infragabili, n. 4. de offic. Ordinari. 445
4. *Div* dictio quod tempus importet, in c. Nulla, n. 21. de conceff. preb. 131
2. *Docere* prius quam doceri prepofterum est, & impoffibile, in c. Cum in magiftrum, n. 3. de elect. 109
3. *Doctores*, & magiftri prohibentur glosas, commentarios, adnotationes, & fcholia fuper decretis Concilii Tridentini typis mandare, arg. imprefla edere, in c. Cum veniffent, u. 51. & feq. uique ad n. 63. de iudic. 127
3. *Doctores*, & magiftri non licet glosas, commentarios, adnotationes aut fcholia fuper decretis Concilii Tridentini manufcripta vulgare, ibi. n. 63. & feq. 29
3. *Declaratur*, n. 71. & 76. 29
3. *Doctores* antiqui mittebant fibi invicem libros manufcriptos propter illorum penuriam, ibi. n. 74. 30
3. *Doctores* qui glosas, & commentarios manufcriptos fuper decretis Concilii Tridentini non vulgant, fed ad ufum fuum fibi relevant non incidunt in penas Conftitutionis Pii IV. ibi. n. 76. 31
3. *Doctores*, & Advocati qui aliquod Tridentini Concilii decretum incidenter interpretantur, tamque interpretationem fcriptam, aut impreflam edunt excufantur a cenfura Bullae Pii IV. ibi. n. 80. 31
3. *Magiftri*, & doctores licet poffint in fcholis Tridentini Concilii decreta occurrenter interpretari, ibi. n. 89. & feq. uique in finem. 33
3. *Doctores*, & Magiftri de iure communi facultatem habent leg. 6. de canonis interpretandi, ibi. n. 92. 33
3. *Doctores* non poffunt interduci fubrogare fcholarem, in c. Cum fitis, n. 2. de erat. & qual. pag. 279
3. *Doctores* reponentes per verbum videtur intelligitur de iure poffunt, quod facit pro dictis Innocentii, in cap. Cum viderem, n. 17. de Regular. 54
4. *Doctores* poffunt petinde ac nullus in c. Inter ceteras, n. 5. de Receff. 202
4. *Doctores* opinio non habens contradicentem dicitur calumniofa, in c. Quoriam, n. 18. de decem. 399
Reliqua in ver. *Authentica Opinio*.
3. *Doctores* licet probent reprobandi poffunt, in c. Acceptimus, n. 4. de erat. & qual. 277
3. *Doctores* antequam de fchola Curie non effi credendum, in c. Quia poffunt, n. 46. & n. 53. de elect. 25
3. *Doctores* habes falanum a civitate, non prohibetur contra eam effi Advocatus, in c. Cum sacerdotis, n. 18. de poffula. 177
3. *Doctores* Catholici in principio, vel in fine librorum fuorum quam facit pteclationem ad evitandam heresim, in c. Damianus, n. 23. & feq. de Sum. T. finit. & fid. Cathol. 114
6. *Doctores* reponentes per verbum videtur intelligitur affirmant reponere, in c. De cetero, n. 2. de homicid. 288
4. *Doctores* alii cretes Ecclefiam non difpenfare fuper homicidio in duobus expendantur, in c. Henricus, n. 31. de Cler. vulg. in diel. pag. 279
1. *Doctorem* non effi fibi aliquando contrarium effi feffe impoffibile, in c. Ne innotatis, n. 138. de confit. 59
1. *Doctores* unus auctoritas per contrariam auctoritatem alienus enervatus, ibi. n. 166. pag. 63
1. *Doctores* referens plures opiniones in dubio, quam cenfatur approbare, ibi. n. 171. 84
1. *Doctores* qui fimpliciter approbat unam opinionem cenfatur contrariam refellere, ibi. n. 172. 84
1. *Idem* fi dicat unam opinionem effe probabiliozem, feu venientem, ibi. n. 173. & feq. pag. 84
1. *Doctores* antiqui magis deferendum effi, quam modernis, ibi. n. 149. & quatuor numeris feq. 106
1. *Doctores* antiquos reliquos ut moderis adhaerent, non recedat, ibi. n. 331. pag. 106
3. *Doctores* dicti in tantum effi credendum in quantum Canonici fcripturis deferunt, ibi. n. 408. 117
Doctores unus auctoritas non faciat opinionem probabilem.
Vide in ver. *Opinio probabilis*.
1. *Doctores* auctores de confuetudine vel de communi ufu loquendi non creditur, in c. Ne innotatis, n. 410. de confit. 118
1. *Doctores* in fignia, id effi liber, & infula an fiat de fubftantia Doctores, in c. Qui Presbyterum, n. 21. de poenit. & remiff. 106
6. *Doctores* in iure Canonico in quinque annis fi velit in alia facultate ftudere, ad refidentiam revocari non poffunt, in c. Super fpecula, n. 15. de magiftris. 209
2. *Doctrina* fufficiens requiritur de fubftantia in Pastore, Sanctitas vero tanquam conditio fine qua non, in cap. Nam te, n. 10. de erat. & qual. pag. 219

1. *Doctrina* de libera electione opinionis probabilis unde originem duxerit, in c. Ne innotatis, n. 23. & 304. de confit. 44
Vide in ver. *Opinio*.
1. *Doctrina* de libera electione probabilium opinionum valde utilis effi Chriftianae Reipublicae, ibi. n. 41. 42
1. *Imo* valde perniciofa, ibi. n. 209. uique ad num. 236. & n. 310. 43
6. *Doctrina* non effi tradenda de his, quae melius effi uelate, quam fcire, in c. Licet, n. 1. de crimin. fall. 324
2. *Docendi* licentiam vendere an fit prohibendum qua fimoniacum, in c. Cum pridem, n. 86. de Pactis. 553
4. *Docentes*, & ftudentes tam in Theologia, quam in iure Canonico in publica Univerfitate gaudet privilegio de percipiendis fructibus in abfentia, in c. Licet, n. 8. & 12. de de prebend. 304
4. *Etiamsi* praebenda fixe fut in Cathedrali ejufdem civitatis, ibi. n. 9. 124
4. *Eti* quid in docentibus in Ecclefia, n. 115. pag. 364
6. *Delicta* capax & voto, & Sacramento fe obligare poffunt, in c. Turz littere, n. 29. de Cler. Per fal. permot. 139
6. *Declaratur*, n. 42. & 45. 145
5. *Dolus* in fpiritualibus non videtur contractum, in c. Sicut nobis, n. 9. de Regular. 79
5. *Dolus* bonus dicitur quo quis ad meliorem vitam inducitur, ibi. n. 16. 73
5. *Declaratur*, n. 13. 73
5. *Dolus* malus quid fit, ibi. n. 11. 74
5. *Dolo* alicui quis non debet ad Religionem ingrediendum, ibi. n. 12. 79
5. *Dolus* fuis nemini debet effe lucrofus, n. 15. pag. 79
5. *Dolus* dancentium contractum in demum nocet fi fit dolus ipfius contractantis, fecus fi alterius, ibi. n. 17. 79
5. *Dolus* an debet effe Abbas, & monaftii ad hoc ut bona fidei ad Religionem fut hereditas reftituta, ibi. n. 18. 80
5. *Dolus* turis, vel curatoris dans caufam contra actum pupillo, ibi. n. 20. 80
5. *Dolus* non praefumitur in his quae habent iuris affinitatem, ibi. n. 35. 81
1. *Dolum* non praefumitur quis commiffiffe in re modica, in c. Super litteris, n. 43. de Referre pag. 215
1. *Dolus* praefumitur in eo, qui in facto proprio non attinquo, neque intrinfeo fallum narat, etiam in litteris Juris, ibi. n. 44. & 46. 215
1. *Dolus* in litteris gratiae praefumitur in eo qui expreffit fallum, vel tacuit verum in facto proprio, ibidem numero 26. 216
1. *Dolus* in eo, qui fuffegit fallum, vel tacuit verum in re fcripto, ex quibus probetur, ibi. n. 50. 216
Vide in ver. *Subreptio de fola*.
6. *Dolus* in dubio praefumitur quando ex officio, vel ex natura adus praerequisitum diligens indagatio, in c. Ad hanc fationem, n. 12. de crimin. fall. 331
6. *Dolus* praefumitur in his, quae funt de genere prohibitorum, in c. Ex contentis, 12. de crimin. fall. 331
4. *Dolus* non effi admittendus ad beneficium cefum, vel ad beneficium c. Odoardus, vel cap. Per venit, de Electione in c. Odoardus, n. 43. de foler. 297
3. *Domestici* praefumuntur non facere nili quod placet majori fuo, in c. Conftitutus, in primo, n. 7. de reff. & reffat. 194
3. *Hae* tamen praefumptio admittit probationem in contrarium, ibi. n. 9. 194
4. *Domestici* confuetudo ficuti effi voluntaria, ita & illius extincio, vel mutatio, in c. Significavit, num. 3. de Proch. 131
4. *Domestici* translatione quis fubtrahitur iurisdictioni prioris Epifcopi, ibi. n. 8. 314
4. *Domestici* transferre ex loco originis non extingunt iurisdictionem naturalis domini nec quoad fpiritualia, nec quoad temporalia, ibi. n. 11. 314
4. *Domestici* ad effectum recipiendi ecclefiaftica facramenta ibi quis dicitur habere ubi habitat, ibi. n. 13. 314 & feq. 314
4. *Relegatus* in loco, in quo relegatus effi, interim neceffarium domicilium habet, ibi. n. 35. pag. 386
4. *Domicilium* an transferatur eo ipfo quod quis alio loco confert ad habitandum, an vero ad hoc fit aliquod tempus a iure praefinitum, ibi. n. 40. & feq. uique in fin. 287
4. *Domicilium* de iure civili non conftituitur, nifi per habitationem decem annorum, ibi. n. 41. pag. 387
4. *Contrarium*, n. 44. Declaratur, n. 47. 387
4. *Habitatio* fimplex non confertur in loco domicilium contrahere nifi per decennium habitaverit, ibi. n. 42. 387
4. *Declaratur*, n. 37. 387

4. *Domi*

4. *Domicilium* fua conftituitur fine animo perpetuo habitandi, ibidem num. 44. 387
4. *Impubes*, qui diu penes tutricem, vel tutorem fletit, non dicitur ibi domicilium contraxiffe, ibi. num. 45. pag. 387
4. *Domicilium* conftituitur animo, & facto fimul, nec fufficit vnum fine altero, ibi. num. 46. pag. 387
4. *Animus* vero ex coniecturis deprehenditur, num. 47. 387
4. *Eti* quod fuit eiusmodi coniectura, ibi. num. 48. pag. 387
4. *Domicilium* confituti poffit minori tempore quam decem annorum fi alia concurrant indicia, ibidem num. 49. 387
4. *Domicilium* fufficienter demonftratur per habitacionem decennalem, ibidem num. 50. pag. 387
4. *Scholares* non contrahunt domicilium vbi ftudiorum caufa moratur, nifi tranfacto decennio, & cur, ibidem num. 52. 387
4. *Idem* in mercatore, & ledore publico, num. 53. pag. 387
4. *Domicilium* cenfetur quis immediate conftruire in loco, ad quem fe tranfultit cum familia, & fortunis fuis; fi ibi poffeffiones emerit, aut animum fuum declaraverit, ibi. num. 54. & 56. pag. 387
4. *Alioquin* tempus erit arbitrium, num. 57. pag. 387
4. *Domicilium* cenfetur alijs coniecturis non conftruitur per fimplicem habitacionem, nifi fit decennalis, ibi. n. 57. 388
3. *Domicilium* vbi contrahatur requiritur animus perpetuo habitandi, in c. Praefentata, n. 3. de T. ellib. 194
3. *Domicilium* tranfatio ex quibus probetur, ibi. n. 3. 194
3. *Domicilium* Clerici facile praefumitur in loco beneficii, ibi. n. 7. pag. 194
3. *Ad* domicilium contrahendum an fufficiat folam animi declaratio fine alia probatione, ibi. num. 8. 195
Reliqua in ver. *Locus quoad Domicilium*.
3. *Domini* iurisdictionem habent fuper familiam, ficut magifter fuper difcipulos, Patet in filium, & manutis uxorem, in cap. Cum contingat, num. 20. & feq. de foro compet. 83
7. *Domini* temporales & magiftratus quicunque impediunt libertatem matrimonij incedunt in excommunicationem, cap. 9. feff. 24. de form. Conc. Trid. non autem priusate perfona, in cap. Nuper, num. 27. de fenf. excomm. pag. 169
5. *Domini* temporales fi fuperiorem non recognofcit, & comparatur principi, fi recognofcit, Praefidi, in cap. Nobis, n. 22. de Iurepati. 312
3. *Domini*, vel poffeffio non poffunt effe in folidum apud plures, in cap. Ex parte, n. 14. de Albit. 613
3. *Domini* in dubio intelligitur de dicto non de vtili, in cap. Significavit, num. 4. de foro compet. 94
6. *Domini*um legitima traditio tranfletur ex contractu etiam inutili, non tamen nullo, & contra legem, in cap. Tua nos, n. 21. de Simon. pag. 174
6. *Domini*um reftituiturque confumptione amittitur & fit alterius, in c. Natus ant, num. 11. de Vlt. pag. 296
4. *Domini*um quandoque diffifilius perditur, quam poffeffio, regulatur contra, in cap. Litteras, num. 27. de conceff. prebend. 248
4. *Declaratur*, ibidem, num. 16. 243
1. *Domina* funt de iure gentium, in c. Quae in Ecclefiam, n. 110. de Confit. 141
1. *Sci* modi acquiritur per ius civile diftinguuntur, ibidem n. 116. 141
3. *In* Dominio potior habetur, cui refpondit tradita effi licet alius in titulo praecedat, in c. Cum olim, n. 14. de fenf. & re iudic. 234
2. *Sed* hoc non procedit in Clericis, ibi. d. n. 14. pag. 234
3. *Domini*um rectum Ecclefiam proprie loquendo non effi apud aliquam Ecclefiam particularem, fed apud Chriftum, in c. Relatum, num. 32. & num. 37. Ne Cler. vel Monach. 412
Vide in ver. *Papa quoad ius quaftionum*.
4. *Domus* venerabilis appellacione includitur etiam monafterium, in cap. Nos quidem, num. 4. de Teftam. 321
Domus Principis, Arce, & Palatia.
Vide in ver. *Miffa vbi celebranda*.
Et in ver. *Oratorium*, *Domus*, *Domus*, *Donatio*, *Donare*, *Donatus*, *Donatus*.
Donatio caufa mortis.
4. *Donatio* caufa mortis facta reuocatur fequitur reconuofcencia, in c. Cum effis, num. 67. de T. ellam. 137
4. *Donatio* caufa mortis non effi meta vltima voluntatis, & poffit in effe deductus, & acquiritur contractui, ibidem, num. 81. 338
4. *Donatio* facta a Clerico concubinae non valet, ficut

nec facta meretrici a milite, in cap. Cum percuffio, n. 2. de Cler. exort. 159
3. *Donatio* omnium bonorum praefentium, & futurorum facta Ecclefiae valida effi, in cap. In praefentia, num. 6. de Probat. 168
4. *Donationes* quae funt ab Imperatore videtur fieri contemplacione eius, in quem conferuntur, in c. Poffuliffi, num. 20. de conceff. Preben. pag. 350
Donatio ingredientis monafterium.
Vide in ver. *Novitius quoad renunciationem*.
Res Ecclefiae donata.
Vide in ver. *Res Ecclefiae*.
Donas fimpliciter, omnia iura fibi fcienter concessiffe videtur, in cap. Verum, num. 19. de foro compet. 73
Vide in ver. *Bona Ecclefiae*.
Et in ver. *Baronia*.
4. *Donare* effi proprium animi nobilis, in c. Prudentes, num. 7. de donat. 301
4. *Donatio* proprie dicitur cum aliquis dar non aiam ob caufam, quam vt liberalitatem exerceat, ibi. num. 7. 301
4. *Donatio* perfecta reuocari non poffit nifi in casibus hic expreffis, ibi. num. 7. 301
4. *Donans* vni Ecclefiae bona, quae fuperfuerint tempore fui obitus, an poffit in praedictis bonis aliam Ecclefiam fibi haereditate inftituere, ibi. n. 8. & n. feq. uique in fin. 301
4. *Donans* bona, quae acquifita reperientur tempore fui obitus cenfetur releva fibi facultatem difponendi de bonis donatis, ibi. num. 9. pag. 302
4. *Donatio* bonorum, quae acquifita reperientur tempore obitus includit duplicem condicionem, ibi. num. 11. 302
4. *Donatio* perfecta per teftamentum reftitui non poffit, ibi. num. 11. 302
4. *Secus* fi donatio fit condicionalis, ibi. n. 16. 302
4. *Donans* bona quae reperientur tempore fui obitus, an poffit de illis difponere in vltima voluntate, ibi. dem num. 17. & num. 20. 302
4. *Donatio* inter vivos dicitur perfecta, licet effectus impendatur in tempus mortis, ibi. num. 21. pag. 302
4. *Idem* in donacione caufa mortis, ibi. num. 25. pag. 302
4. *Donator* qui reftituit fibi facultatem difponendi in vita de bonis donatis, poffit alia teftamento relin. quere, ibi. dem num. 21. 302
4. *Mitius* agitur cum eo, qui ex meta liberalitate conuocatur, quam qui ex debito, ibi. num. 22. pag. 302
4. *Donatus* caufa mortis confirmatur morte civili, ficut naturali in cap. Quia diuerfitatem, n. 22. de conceff. Preben. 259
5. *Donans* praedium monafterio fub condicione vt recedentibus fructibus praedium redeat ad donantem, illud non recuperat fi fructus recedant de mandato Papae, in cap. Relatum, n. 18. de Cler. vel Monach. 413
2. *Donatio* facta Magiftro ex caufa difciplinaria non effi metra donatio, nec indiget infauacione, in cap. Cum 3. sacerdotis, num. 29. de poffulan. pag. 177
4. *Donatum* loco occasione Societatis cedat lucro Donatarij, in cap. Poffuliffi, n. 17. de conceff. Preben. 250
4. *Donator* non tenetur de euifione in cap. Cum fecundum, num. 43. de preben. 112
5. *Donatum* monafterio ob caufam erroneam validatius profefionis poffit repeti, in cap. Significavit, n. 23. de Regular. 43
2. *Donata* res acquiritur donatorio, fed non retrocabitur, quia poffit illam reftituere in cap. Quanto, num. 22. de transf. Epifc. 132
4. *Donatio* facta a Principe ex caufa remuneracionis reuocari non poffit etiam propter ingratitudem fuperuententem, in c. Confultationibus, num. 63. & 67. de Cler. exort. 208
4. *Donati*, feu oblati quid differant a Connerfis, in cap. Cum dilectus, num. 13. de fuffec. ab intell. pag. 338
Vide in ver. *Oblati*.
4. *Donarium* qualitas an fit attendenda ad dignoscendum cuius intitus fuerit collaris, in cap. Poffuliffi, n. 21. & feq. de conceff. prebend. pag. 250
4. *Donorum* magnitudo fpectanda effi non tam ex perfona illius, cui conferuntur, quam ex perfona eius qui conferat, ibi. n. 24. 251
5. *Donum* fidei effi fupereminens fidei cenfendus inftitutum alioquin c. Maior, num. 14. de Bept. m. 322
6. *Domine* poffit cibum, vel perun an debeat precedere celebrationem Miffae, in c. Si confitent, n. 10. & 13. de accufat. 116
5. *Doni* augmentum non fufficit ad acquifitionem iuripapae.

H 4